

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ-ВІЛЬНЯ-БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 12(68) 22 красавіка – 5 траўня 1994 г.

Кошт 150 руб.

ТЭАТР АДНАГО АКЦЁРА. *Нардэн Лукашэнка ў «горадзе-героі» Горадні.*

ГАРАЧАЕ ЛЕТА 72-га. *Міліцыянт ханалі ўсіх даўгакосых і выстрыгалі на галаве крыж...*

Атрад налічваў усяго 20 валанцёраў, але ЁН НАВОДЗІЎ ЖАХ НА МУСУЛЬМАН.

ПРАГРАМА ТЭЛЕБАЧАНЬНЯ НА ТЫДЗЕНЬ: *Менск – Варшава – Масква.*

ХРЫСТОС УВАСКРОС! САПРАЎДЫ ЎВАСКРОС!

Набліжаецца вялікае свята Сьветлага Хрыстова Уваскрасеньня. Для праваслаўных вернікаў гэта лічыцца галоўным святам гадовага кола. Вялікдзень даслоўна азначае "праходжаньне міма бяды і выратаваньня". Калі ў Ветхазапаветны Вялікдзень габрэйскі народ быў вызвалены ад эгіпецкай няволі і габрэйскія немаўляці пазбаўлены ад усячэньня мячом ангэла, то ў Новазапаветны Вялікдзень усе людзі былі выратаваны ад няволі дэману і няволі грэху. У гэты дзень здзейснілася наша пераходжаньне ад сьмерці да жыцьця і ад зямлі да неба. Але каб гэта пераходжаньне адбылося, патрэбна была вялікая выратавальная ахвяра. Такой ахвярай, пасья выгнаньня нашых прашчурай Адама і Евы, а астаткова і ўсяго чалавечтва, мог быць толькі сам Бог. Ён нарадзіўся ад Дзевы, жыў без граху на зямлі, выконваў усе заповяты, прапаведваў, вучыў, даў усім людзям галоўны Новазапаветны законы любові да Бога і любові да бліжняга, на якіх высноўваецца ўвесь Новы Запавет.

Затым прыняў асуджэньне, хросныя мукі, вольную сьмерць і пахаваньне, пайшоў у пекла, каб вывесці адтуль душаў годнікаў божых. Хрыстос уваскрос. І мы ня можам ня верыць гэтаму, у іншым выпадку кажа апостал: "Калі Хрыстос не ўваскрос, то і прапаведзь наша бязсэнсоўна, і вера ня боская."

Уваскрасеньне Хрыстова – урасчыстасьць, зьмест і высновы ўсёй хрысьціянскай веры. Калі б ня было Уваскрасеньня Хрыстова, то ня толькі не было б хрысьціянства, але й сама вера ў Бога, у сілу добра і праўды была падарвана, страціўся сэнс жыцьця. Калі б замуцаны Хрыстос не уваскрос, то і ня толькі не было нікому выратаваньня праз яго, але й не было б у гісторыі горшай урачыстасьці і большай насамешкі зла над добром і дэмана над усім сьветам сьветлага і выанчанага, як у дні Галгофы і ўвогуле ўсяго зямнога жыцьця Гос-

пада Ісуса Хрыста. І не было б больш моцнага і непаўторнага да жалбы і адчаю, бо калі й гэты прапаведнік апынуўся бязмоцны, калі такая Найвялікшая Асоба зьнікла ў бездані нябыцьця, тады нам, кожнаму з нас, чаго чакаць, да чаго рыхтавацца?

Але уваскрос Хрыстос – і застаўся зьнішчаны і беззапашаны "бацька ман, чалавекаўбійца – дэман" (Іаан ап. 8, 44). Жыцьцё перамагло сьмерць! Сьмерць, адвечная сьмерць і зло прыведзены да пусстэчы і прыніжэньня.

Хрыстос уваскрос – і поўнымі промнямі зазьзяла Яго Боскае-Царскае Панаваньне, хоць і да скону веку "дэман змагаецца з Богам, а пасья бітвы – сэрца чалавечэе." Хрыстос сапраўды уваскрос! Аб гэтай Найвялікшай Падзеі ўсёй гісторыі сьвету маеца мноства яскравых фактаў.

Адзін з іх – Гэта Цуд двухтысячагадовай гісторыі: прышэсьце Высакароднага Агню з неба штогод і па сёньняшні дзень. Толькі ў праваслаўны Вялікдзень на Труну Гасподню ў сьвятых Месьце Іерусаліме зыходзіць гэты цудны Агонь,

які атрымлівае толькі праваслаўны Іерусаіміскі Патрыярх, а затым раздае яго людзям, што прыйшлі ў Храм Труны Гасподняй і зьмешчанай на прысаборным пляцы. Гэты Сьвяты Агонь у першыя хвіліны ня спальвае, а мае нязвычайны нябесны колер. Многія людзі, "амыўшы твар" гэтым Высакародным Агнём, лекаваліся ад сваіх хвароб. снуе думка, што да тых часоў, пакуль на Вялікдзень на Труну Гасподню будзе зыходзіць з Неба Агонь, да таго часу і будзе існаваць сьвет.

Імша на Вялікдзень выконваецца пры адчыненай Царскай Бране ў гонар таго, што Уваскрасеньнем Хрыстовым адчынена для ўсіх нас Брама Царства Боскага. Усе Вялікодныя дні мы павінны вітаць адзін другога словамі: "Хрыстос Уваскрасе! Сапраўды ўваскрасе!", мяняцца фарбаванымі яйкамі, якія служаць сымбалам новага высакароднага жыцьця, якое зьявілася з Труны Выратавальніка.

ВОСЕМ ГОД ТАМУ ПРА ГЭТУЮ ТРАГЭДЫЮ ЗМАЎЧАЛІ

Міцінскія клады ляжаць на самым ускрайку Масквы. За жалезнай брамай кладоў мэтрах у ста п'яцідзесяці, акружаныя малодзенькімі бярозкамі, месьцяцца шаснаццаць мрамуровых помнікаў загінуўшым у першыя хвіліны аварыі на Чарнобыльскай АЭС. Чацьвёра іхніх сяброў ляжаць у іншых месцах. Валеры Хадзямчук, апэратар машыннай залі, загінуў раптоўна ў час выбуху, яго рэшткі пахаваны пад тонамі друзаў чацьвёртага блёку. Яшчэ трое яго калегаў памёрлі неўзабаве пасья выбуху, яны пахаваны ў Кіеве.

Некалькі соцень чалавек былі прывезены ў Маскву паветраным шляхам на адмысловае лекаваньне. Хто-ніхто выжыў, але рэшта палегла на вечны спачын за мурамі Міцінскага могільніка.

І хоць на маскоўскіх кладках ляжаць пераважна ўкраінскія хлопцы, наша зямля пацярпела болей за ўсіх. Фактычна кожная другая тона шкодных рэчываў упала на тэрыторыю Беларусі.

Жыць пры такой шчыльнасьці забруджваньня нельга, але ўлады камуністых падманулі людзей.

На жаль, працяглае ўздзеянне дозаў радыяцыі значна падвысіла колькасьць хворых, асабліва гэта тычыцца дзяцей. Як сьведчаць дадзеныя кафедраў дзіцячых хвароб ГДМІ, спэцыялісты якой працавалі ў забруджаных раёнах Гарадзеншчыны і Гомельшчыны, бадай у кожнага з 30 тысячаў абследаваных дзяцей выяўлены парушэньні шчытападобнай залозы, падстаўнікавай залозы, эндакрыннай сыстэмы, а надыўна ў Чырскім раёне ў дзяцей выяўлены анэмаліі ў разьвіцьці зубоў. Мэдыкі зьвязваюць хваробу з працяглым узьдзеяннем стронцыя на костную сыстэму маладога арганізму.

Калі так пойдзе і далей, то на Беларусі зьявіцца свае, значна большыя Міцінскія кладкі.

ГАСТРОЎСКІ.

ВІЛЕНСКІЯ ПАВЕДАМЛЕНЬНІ

* 3 28 красавіка пачынае дзейнічаць пастанова ўрада Расейскай Фэдэрацыі аб увядзеньні вывага парадку ўезду грамадзян Летувы на тэрыторыю Расеі. Грамадзяніну Летувы, які зьбіраецца наведваць Расею, папярэдне набыходна зьявіцца ў пасольства РФ у Вільні ці гонконсульства ў Клайпэдзе за візай. Тэрмін афармленьня – 7-10 дзён. Па тэлеграме аб хваробе, сьмерці блізкіх, сваякоў яе зробіць за 24 гадзіны. Да 18 лютага 1995 года для грамадзян былога Саюза, якія пастаянна пражываюць у Летуве, але ня маюць яе грамадзянства, захоўваецца бязьвязавы рэжым. Пакуль не патрэбны візы экіпажам марскіх, рачных і паветраных судоў, а таксама чыгуначнікам.

* На сёньняшні дзень у Летува хацелі б вярнуцца больш за 350 сем'яў ссыльных і палітвязьняў. У бліжэйшы час іх колькасьць можа павялічыцца да двух тысяч. Пакуль самае складанае пытаньне – забесьпячэньне гэтых людзей жыллём. З дзярбюджэта сёлета выдзелена 3,1 мільёна літаў на будаўніцтва кватэр, а таксама паўмільёна на стварэньне рабочадаўцамі дадатковых рабочых месцаў. Тым, хто вырашыць пачаць сваю справу, будзе кампэнсавана 50% выдаткаў. Акрамя таго, 300 тысяч літаў выдзелена на курсы па вывучэньню летувіскай мовы для тых, хто вяртаецца на Радзіму.

* Прадказаная раней аварыя сапраўды можа адбыцца ў сакавіку 1997 года. Такую думку выказаў вядомы астралаг П.Глоба пасья аг-

ляду памяшканьняў двух блёкаў Ігналінскай АЭС. Паміж ім і адміністрацыяй электрастанцыі падпісаны дагавор аб доўгатэрміновым супрацоўніцтве. Прадказальнік працягне свае дасьледваньні станцыі ў траўні бягучага года і будзе аказваць свае паслугі бязплатна.

* Праграма навучаньня вайсковых маракоў Летувы ў вайскова-марской акадэміі швэдзкага горада Карлсруны ўраднёна ў час візыту ў Клайпэду камандуючага каралеўскім флётам Швэцыі адмірала Стэна Свэдлунда. Зараз аб'яўлены конкурс па адбору першых трох кандыдатаў. У імі могуць прыняць удзел юнакі, якія скончылі ўнівэрсытэты, сярэднія й мараходныя школы ці вучацца на першых курсах вайсковай акадэміі. Працягласць навучаньня – тры гады. Увогуле сумесная праграма падрыхтоўкі кадараў разлічана на дзесьці гадоў.

* Летась у краіне зарэгістравана 2818 адгонаў аўтамабіляў (у 1992 годзе – 1582). А за апошнія два месяцы толькі ў Вільні іх скрадзе 27, што ўдвая больш, чым за той жа перыяд мінулага года. Каля 80 працэнтаў выкоадзеных у Летуве аўтамабіляў трапляе на ўсход. Дарожнай паліцыяй Летувы зарэгістравана таксама больш за 800 аўтамабіляў, скрадзеных на Захадзе. Яна ламае галаву, як іх канфіскаваць і вярнуць уладальнікам, бо ў Летуве яны набыты на законных падставах.

(лд)

ВЕСТКІ З ПОЛЬШЧЫ

Прэзыдэнт Л.Валэнса падпісаў ухвалены сэймам бюджэт дзяржавы на 1994 год. Ён заявіў, што намерваецца ўнесці супраць да закону аб выбарах у гмінныя рады, паколькі, на яго думку, такі закон вядзе да палітызацыі самаўрадавых выбараў.

19% рэспандэнтаў Інстытута дасьледваньня грамадзкай думкі на пытаньне, што найбольш пасьяхова ўплывае на рашэньні ўлады, адказалі: паслы й сэнатары, 13% лічаць, што страйкі, а 10% – што журналісты, 7% апытаных указалі на выбары ў мясцовыя самаўрады. Толькі 4% рэспандэнтаў апошняга апытаньня сьцьвердзілі, што на працягу апошняга года павялічыўся ўплыў грамадства на ход падзей у краіне.

Праўдападобна, што яшчэ ў гэтым годзе пачнецца будаўніцтва польскага адрэзка газавога "Расея – Нямецчына". На тэрыторыі Польшчы плянуецца збудавань пяць ці шэсьць газакампрэсарных станцыяў, у тым ліку адну на тэрыторыі Беластоцкага ваяводзтва. Газавод у Польшчу ўвойдзе з тэрыторыі Беларусі каля вёскі Кандраткі Міхайлаўскай гміны.

Пяцігадовы юбілей адзначала Беластоцкае аддзяленьне польскіх літаратараў, якое гуртуе пісьменьнікаў Беластока, Суваля і Астраленкі. У ім налічваецца 25 членаў, у тым ліку і 9 членаў беларускага літаратурнага аб'яднаньня "Белавежа".

У конкурсе на каралеву прыгажосці Падлеша перамагла ў гэтым годзе 20-цігадовая Кацярына Алексюк з Гайнаўкі. Падляшская прыгажуня вучыцца ў мэдычнай вучэльні ў Беластоку.

Службовыя кантакты праз дзяржаўную граніцу наладзілі брэсцкія міліцыянты з польскімі паліцыянтамі. Асабліва добра ідуць справы ў пошук крадзеных аўтамабіляў. Сумесныя апэрацыі дапамаглі выявіць шэраг злодзеяў, якія займаліся перагонам і продажам аўтамабіляў на тэрыторыі іншых краін.

Па матэрыялах польскай прэсы.

Наступны нумар «Пагоні» выйдзе 6 траўня 1994 г.

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

ЗАМЕСТ КЛАРЫ НОВІКАВАЙ ВЫСТУПАЎ ЛУКАШЭНКА. КАНЦЭРТ ПА ЎЗРОЎНЮ АМАЛЬ НЕ ЎСТУПАЎ І ДА ТАГО БЫЎ ДАРМОВЫМ

У мінулую пятніцу ў Горадні адбыўся канцэрт, а калі казаць больш па-сучаснаму - шоу. З арыгінальнай праграмай выступаў народны Лукашэнка. Той самы дырэктар саўгаса з Магілёўшчыны, што сваім мастацтвам з беларускай мафіяй змагаецца. Ён шчэ, калі памятаеце, ці не за слоік фарбы "отстранил от власти" Шушкевіча, а потым, калі замакнуўся на самага Кебча, то ў яго габінэт залезылі ўначы, абакралі сэйфы, агламбавалі дзевы, адабралі машыны з шафёрам...

Ну і даваў ён у горадзе-героі Горадні (хітры, бо наперад гораду новае званне прысвоіў). Пачаў з галавы. Ірад, маўляў, езьдзіць на гастролі ў Маскву, там праводзіць свае шоу з рублёвай зонай, каб Кебчу выбрацца ў прэзідэнты. Сам ён зараз быццам бы супраць гэтай самай зоны. Трэба было рабіць яе тады, калі сам Лукашэнка ў складзе дэлегацыі езьдзіў, а без яго - хіба гэта зона. Гледачы (у асноўным адстаўнікі, пэнсіянэры, якім нават месца не хапіла ў малюсенькай зале "Тэкстыльшчыкаў"), стоячы пад вакном, пачалі пераглядацца: дык з Расеяй ён ці за самастойнасць? Так і ня ўцямілі. А ён усё па Кебчу ды па Грыбу, маўляў, прадалі, мафія ня прайдзе. Даў і генэралам. Лаяў Казлоўскага за тое, што зброю прадаў у Югаславію, дзе вайна ідзе, чахвосьціў Данько, што з мафіяй ня хоча змагацца і разваліў усе структуры, якія ёй супрацстаялі. Сваім слухачам падваліў за тое, што нагадалі такіх у Горадні, а Лукашэнка, бачыш, цяпер разграбай.

Маўчалі й слухалі.

Трохі праехаўся па БНФ, але вэтэранам устаўіў за тое, што надаюць Фронту ўвагу, бо не ён (БНФ) кіруе РБ, а былая партнамэнклятура, якая ў мафію зьбілася. Адзінае ўзгадаў, што Пазыняк падтрымаў прапановы намэнклятуры, каб у Канстытуцыі было запісана, што прэзідэнтам РБ можна быць з 45 гадоў. А яму, Лукашэнка, толькі 39. Не даруе, напэўна, да сьмерці таму Пазыняку.

Запэўніў слухачоў, што "чэсныя" людзі ў КДБ і МУС і нават рознага роду чыноўнікі, таксама "чэсныя", яго падтрымліваюць.

Спыніўся на справах пакойнага кіраўніка нашай вобласці Д.Арцымені. Той, напэўна, у

труне варочаўся. Маўляў, нябожчык у свой час выкручваў рукі розным кіраўнікам прадпрыемстваў, каб яны СП стваралі і за мяжу перакачвалі багацьці Беларусі. Шкадаваў, што не паспеў нябожчыку аб гэтым пры жыцці расказаць, але перад жонкай яго прасіў прабачэння. Аб сучасным старшыні казаць пабаяўся, хоць і пыталі. Чакае, відаць...

Аказваецца, дабраўся й да тутэйшых палякаў, праўда, з яго слоў, яны яго самі да сябе ў сядзібу запрасілі. Іх шкадаваў - добрыя людзі, і калі стане прэзідэнтам, то абяцаў, што ўсіх 300 тысяч з усяе Беларусі адразу пусьціць да сябе на прыём.

Улюбёным пытаннем ад прысутных было: ці праўда, што ён, Лукашэнка, з трактарыстамі ў калгасе біўся. Задавалі некалькі разоў. Народ папрабаваў, каб прадставілі доказы, інакш гаварыць пра гэта ня будзе.

Заранёў крыўдаваў на гарадзенскую прэсу, маўляў, абалье брудам. Хваліўся, што вышэйшую адукацыю быццам бы мае. Але калі б яму хто-небудзь даў дарэмных урокаў хоць бы па культуры рускай мовы, бо беларускую ён, мабыць, ніколі не адолее.

Урэшце выказаў і свае адносіны да беларускага адраджэння. Нехта пусьціў плётку, што гэта ён першым у Вярхоўны Савет Бел-чырвона-белы сыяг унёс. Бажыўся, што не так, і сьпіхнуў гэту справу на Шушкевіча. А ён, Лукашэнка, дагэтуль нават значок народнага з БССР аўскіх часоў не зьнімаў. Ён ва ўсім ВС такі адзін і не здрадзіць сваім ідэалам. А гэты Бел-чырвона-белы разам з Пагоняй, калі стане прэзідэнтам, за адну ноч па ўсёй краіне замяніць.

Канешне. Калі б Клара Новікава, як і абяцала шматлікай рэжыма, прыехала б усё-такі ў Горадню (а не раптоўна захварэла), то яе шоу было б, безумоўна, больш цікавейшым. Затое ў Аляксандра Рыгораўча ніякіх праблем са здароўем. Ён - больш надзейны гастролёр...

"Канцэрт" працягваўся каля дзевяці гадзін. Больш сьмяяліся, падчас задумваліся: ці не прыйдзецца з такімі артыстамі, як Лукашэнка, яшчэ й заплакаць?

Спадар.

ГРАФ ПРУШЫНСКІ ВЯРНУЎСЯ Ў БЕЛАРУСЬ І ХОЧА СТАЦЬ ЯЕ ПРЭЗЫДЭНТАМ

Нядаўна "Народная газета" паведаміла, што Аляксандр Прушынскі, грамадзянін Канады, які апошнім часам жыў у Беларусі і прэтэндаваў на пасаду прэзідэнта краіны, цяпер высланы за межы Беларусі. На беларуска-польскай граніцы ён быў перададзены польскім уладам. Крайняя мера прыменена да графа за парушэнне парадка пражывання замежных грамадзян згодна санкцыі намесніка пракурора Менску П. Сычэпанчука. Паведамлялася таксама, што А.Прушынскі ўжо двойчы меў дачыненні з уладамі накіштальт парушэння рэжыму пражывання, аднак вывадаў не зрабіў.

Ужо ў суботу, г.зн. на наступны дзень пасля публікацыі ў "Народнай газеце", наш карэспандэнт сустрэў А.Прушынскага ў сядзібе Саюза палякаў у Горадні і быў гэтакім вельмі здзіўлены. Граф быў у бадзёрым настроі і з задавальненнем адказаў на некаторыя пытанні.

- Спадар Прушынскі, нашы сродкі масавай інфармацыі паведамілі, што вас вывезлі, а вы тут...

- Спачатку мяне ўзялі й пасадзілі ў турму на чатыры дні, а потым выкінулі за межы Беларусі.

- За што?

- Я не заплаціў штраф за тое, што не рэгістраваўся. Але я гэта збіраўся ўжо зрабіць, мне нават не далі.

- А чаму вас вывезлі ў Польшчу? Вы ня маеце грамадзянства Канады?

- Таму што першая граніца польская, а да Канады ў іх не хапіла б грошай даехаць. Я разумею, што парушыў існуючы рэжым, ня буду апраўдвацца. Але тое, як абыйшліся са мною, таксама ў галаве не ўкладваецца. Мне не прадставілі ніякіх пісьмовых абвінавачванняў, не далі нідзё расьпісання. У Польшчы, да прыкладу, даюць копію такой паперы, і чалавек ведае, што й да чаго. А калі я потым, прасядзеўшы ў турме, пайшоў да начальніка й запытаў, за што мяне пасадзілі, ён сьмяяўся ў адказ: "Што, вы ня ведаеце, чаму?"

Больш таго, трымалі мяне ў такой турме... Ва ўсім сьвеце ў турмах даюць магчымасць дваццаць-трыццаць хвілін гуляць, мяняюць бялізну, а тут...

- А як жа вы зноў апынуліся ў Беларусі?

- Ды вельмі проста, купіў у Польшчы ваўчар, сеў у цягнік і прыехаў.

Я ўжо два гады жыў у Беларусі пастаянна й папрасіў, каб мне далі грамадзянства, але яны ўсё спецыяльна зацягваюць і нічога ня робяць. А яшчэ нядаўна мне перадалі, што я гандляваў іконамі. Гэта ня праўда. Сёння я скупляю гіенаў і шакаляў па ўсёй Беларусі, каб экспартаваць іх надалей, дзе-небудзь у Канаду.

- Чым вы ўсё ж сур'ёзна думаете заняцца ў Беларусі?

- Сёння я папросту адпачываю, а ўвогуле хацу стаць прэзідэнтам Беларусі, дзеля чаго й вярнуўся.

М.КАРНЕВІЧ.

«МЫ АДКАЗНЫЯ ЗА ЛЁС БАЦЬКАЎШЧЫНЫ»

НА ПАШЫРАНЫМ ПАСЯДЖЭНЬНІ ГАРАДЗЕНСКАЙ РАДЫ БНФ

У мінулую суботу Гарадзенская Рада БНФ правяла пашыранае пасяджэнне, на якім прысутнічалі ўсе тыя людзі, хто пойдзе збіраць подпісы за кандыдата ў прэзідэнты Беларусі Зянона Пазыняка, а таксама госьці з Менску, лідэры БНФ - З.Пазыняк, Ю.Хадыха, В.Вячорка, Л.Баршчэўскі.

З кароткай інфармацыяй аб палітычнай сытуацыі ў краіне выступіў З.Пазыняк. Ён адзначыў, што, падпісаўшы пагадненне аб рублёвай зоне, Кебч парушыў чатыры артыкулы Канстытуцыі Беларусі й адзін артыкул крымінальнага кодэксу. І ўвогуле, гісторыя такога не памятае, каб прэм'ер-міністр так па-здрадніцку здаваў незалежнасць сваёй краіны.

Зянон Станіслававіч давёў да сабраўшыхся аб сутнасці захадаў, якія ўжо зрабіла апазыцыя й будзе рабіць падчас сесіі, каб не дапусьціць продажу Бацькаўшчыны.

Шмат увагі надзялялася будучым выбарам у прэзідэнты. Да лідараў Фронта бы-

ло мноства пытанняў і асабліва цікавіла тое, як уберагчы падпісныя лісты ад фальсыфікацыі, паколькі даверу да ўрадавых структураў няма; з якімі партыямі й рухамі БНФ будзе супрацоўнічаць...

Амаль кожны з выступаючых спыняўся на палітычнай і эканамічнай праграмах БНФ, паколькі гэта будучы ці не галоўныя аргументы падчас выбарчай кампаніі. Падкрэсьлівалася, што БНФ павядзе сябе падчас выбарчай кампаніі, як і належыць дэмакратам: не абражаючы сваіх сапернікаў.

Зянон Пазыняк зазначыў, што стаім мы на цяжкім шляху, й выбарамі прэзідэнта гэта барацьба ня скончыцца. Наперадзе выбары ў Вярхоўны Савет. А што датычыць страты незалежнасці, то лідар БНФ заявіў: "Я ад прыроды аптыміст і не магу ўявіць, што мы згубім нашу дзяржаўнасць. Нам вельмі важна зараз не зрабіць памылка, бо мы адказныя за лёс Бацькаўшчыны."

М.К.

САЮЗ ПАЛЯКАЎ ІЗНОЎ ВЫСТУПАЕ РАЗАМ З БНФ

У барацьбе за прэзідэнцкае крэсла Саюз палякаў Беларусі будзе падтрымліваць Зянона Пазыняка - гэта яшчэ раз было падкрэслена ў Горадні, дзе Рада Саюза палякаў сустрэлася з лідэрамі Народнага Фронта: З.Пазыняком, Ю.Хадыхай, В.Вячоркам ды іншымі.

Абодва бакі, нягледзячы на некаторыя дробныя непаразумеўні, у галоўным сыходзяцца - патрэбна незалежная Беларусь, ніякіх рублёвых зонаў.

"Гэта зараз галоўнае, - заявіў старшыня Саюза палякаў спадар Гавін, - і дзеля гэтага мы павінны аб'яднацца."

Прэзідэнтам, як гарантам дэмакратычнае Беларусі, можа стаць зараз толькі лідэр Беларускага Народнага Фронта Зянон Пазыняк - вось галоўнае рэзюмэ сустрэчы.

М.К.

АМАТАРЫ ПІВА СТАВЯЦЬ НА... МАТЭМАТЫКА

Зьявіўся яшчэ адзін прэтэндэнт на пасаду прэзідэнта Беларусі. Партыя аматараў піва афіцыйна аб'явіла сваім кандыдатам на пост кіраўніка дзяржавы 38-гадовага выкладчыка матэматыкі з Салігорска Аляксандра Кальцова.

Як растлумачыў лідэр ПАП Андрэй Рамашэўскі, кандыдатура сьціплага правінцыйнага педагога была вылучана пасля спецыяльна праведзенага апытання насельніцтва. Па словах спадара Рамашэўскага, А.Кальцоў ідэальна адпавядае патрабаванням беларускага народа да будучага прэзідэнта - сьціплы, інтэлігентны й сымпатычны, ён нават не зьяўляецца

членам Партыі аматараў піва, а ўвогуле чалавек нейтральны.

На думку кіраўніцтва ПАП, гэта забяспечыць яго вывучэнню перамогу на выбарах. Партыя ўжо пачала кампанію па збору 100 тысяч подпісаў у падтрымку кандыдатуры спадара Кальцова. Посьпех акцыі ў лідэраў ПАП не выклікае сумненняў, бо, як удакладніў Рамашэўскі, у аматараў піва дастаткова грошай, каб аплаціць паслугі зборшчыкаў подпісаў.

НАЦЫЯНАЛЬНА- ДЭМАКРАТЫЧНАЯ СТАЛА ПРОСТА НАЦЫЯНАЛЬНАЙ

У Менску адбылася ўстаноўчая канфэрэнцыя Беларускай Нацыянальнай партыі. Зьяўленьне яе стала вынікам якасных пераўтварэнняў Нацыянальна-дэмакратычнай партыі Беларусі.

У праграме БНП асноўная ўвага нададзена нацыянальнай ідэі, якая, на думку членаў партыі, можа аб'яднаць беларусаў і вывесці краіну з крызісу. Беларуска Нацыянальная партыя разлічвае стаць магутнай арганізацыяй, бо лічыць, што яе ідэі арыентаваны на кожнага сумленнага беларуса, якому неабябавы дабрабыт і росквіт Бацькаўшчыны.

МАС-МЭДЫА ЦЭНТР.

ШУШКЕВІЧ У ГОРАДНІ

У аўторак Горадню наведаў Станіслаў Шушкевіч, каб сустрэцца з ініцыятыўнай групай, якая будзе збіраць подпісы ў яго падтрымку на кандыдата ў прэзідэнты Беларусі.

З самай раніцы Станіслаў Шушкевіч наведаў сядзібу Саюза палякаў Беларусі, сустрэўся з Беларускай аб'яднаным вэтэранаў Горадні, якая была нядаўна ўтворана дзеля таго, каб супрацстаяць "намэнклятурным" пэнсіянэрам.

У Палацы культуры "Юнацтва" адбылася сустрэча з грамадзкасцю горада, на якой С.Шушкевіч адказаў на шматлікія пытанні.

(ав).

ГРАМАДЗТВА

АД РАБОЧАГА ДА БРАКАНЬЕРА — АДЗІН КРОК

У зводках крымінальнай хронікі нярэдка сустракаюцца паведамленьні аб тым, што асобы, якія нідзе не працуюць, учынілі шэраг злачынстваў ці злачынцы скралі ў безпрацоўнага рэчаў на некалькі мільёнаў рублёў. Гэта людзі, якім новы статус адкрыў магчымасць зрабіць годным сваё жыццё, але іх ня вельмі шмат. Я ж выпадкова сустраў чалавека, які, страціўшы працу, страціў усё, і такіх на Беларусі дзесяткі, калі ня сотні тысяч.

Раней Валік працаваў на заводзе. Атрымліваў па 200-220 рублёў. Апошнія два гады жыў адзін, бо развёўся з жонкай, якая здрадзіла яму. Зарабляючы па ранейшых мерках, няблага харчаваўся і апраўнаўся, час ад часу дазваляў сабе хадзіць у кіно ці кафэ з жанчынай, зьезьдзіць у час адпачынку да сваякоў, акрамя таго, штосьці пакідаў на ашчаднай кніжцы. Сума там скапілася даволі значная - 6 тысяч рублёў. Меркаваў хутка атрымаць кватэру, а пакуль жыў у інтэрнаце прадпрыемства. І калі б усё было як раней, напэўна, у другі раз ажаніўся б, стварыў бы новую сям'ю. Але яго скарацілі. У выніку ён страціў і заробак, і дах над галавою, і ранейшы дабрабыт. А калі б не жыла ў горадзе яго цётка, дык увогуле стаў бы бомжам.

Страціўшы працу, Валік ледзь не звяр'яець. Першы час жыў на тое, што пакінула інфляцыя на яго ашчаднай кніжцы. Быў настолькі пакрыўджаны на грамадства, якое пазбавіла яго правоў, замацаваных Канстытуцыяй, што нават не пайшоў на біржу працы, каб зарэгістраваць свой статус. Потым ўладкаваўся ў прамтаварную краму. Але аднойчы яму не пашанцавала: разгружаючы сэрвізы, ня ўтрымаў адзін. Яго разлічылі і звольнілі з працы. Нікуды ў іншае месца ён ня змог уладкавацца.

Зараз, каб не памерці з голаду, Валік з дапамогай сеткі ловіць рыбу. Іншы раз нясе дамоў 3-5 кілаграмаў, а часам вяртаецца з пустымі рукамі. Ён, канешне, разумее тое, што робіць супрацьзаконна, але іншага выйсця ня бачыць. Рыбу, па цане ніжэйшай, чым у крамах, прадае на торжышчы цётка. Аднойчы, калі рабіў гэта сам, падыйшлі некалькі алкашоў і пад пагрозай нажа забралі ўсе ўтаргаваныя грошы і рыбу, калі не пажадаў аддаць ім частку.

Д.АЛЕГАЎ.

ДАТАНЦАВАЛІСЯ...

Кожны зараз зарабляе на жыццё, на колькі дазваляюць абставіны і сумленне, таму можна лічыць сумленнымі ці несумленнымі людзьмі тых, хто займаецца перапродажам тавараў альбо абменам валюты. Але як можна ставіцца да тых, хто шляхам падману набівае кішэні? У апошні час зьявілася вельмі шмат людзей, якія гэтым займаюцца, нават славуты Астап Ібрагімавіч мог бы пазайздросціць вынаходлівасьці некаторых. Спрэчка становіцца адным з шляхоў атрымання грошай.

Двое дзяўчат студэнтак Гарадзенскага ўнівэрсітэта пажадалі весела правесці час і пайшлі на дыскатку ў Палац культуры хімікаў. Танцавалі, адпачывалі... І вось да іх падыйшлі двое прыстойнага выгляду хлопцоў і запрасілі на танец. Пазнаёміліся, паразмаўлялі. Раптам адзін з іх прапанаваў паспрацаваць, што дзяўчаты, што б яны не казалі, не з 73 года нараджэння. Тыя, як аматаркі вострых уражанняў, вырашылі нядрэнна ўзбагаціцца і, напэўна, пасымяяцца з недаверлівага юнака і пагадзіліся з умовамі спрэчкі - атрымаць 50 даляраў кожная, калі дакажуць, паказаўшы пашпарты, што нарадзіліся менавіта тады, калі

Акрамя таго, ён вымушаны штодзённа працаваць. Часам ён робіць сабе адпачынак, апраўнаўшыся ва ўсё лепшае, што засталося, выходзіць у горад, каб паглядзець, як веселяцца замужнія, паўзёраць на дзяўчат.

Нічога сьветлага для сябе ў будучыні Валік ня бачыць, лічыць: "Усё лепшае ў маім жыцці засталося ў мінулым." І яму ўсё роўна, хто стаіць ва ўладзе ці будзе стаяць: дэмакраты, камуністы, фашысты(!), галоўнае, каб яны далі магчымасць не баяцца за заўтрашні дзень і працаваць на дзяржаву, бо новыя ўладары жыцця (камэрсанты, бізнэсмэны), на яго думку, клапацяцца аб абяздоленых з боку ўсіх партый і дэпутатаў, ён рапту нікога не падтрымліваць, ні за кога не галасаваць. "Нікому няма справы да мяне, і мне ні да кога няма," - кажа Валік. Меркаваньні, быццам безпрацоўе - спадарожнік рыначных адносін, ён лічыць зьдзекам сытых над галоднымі, бо гэта кажуць людзі, якія шмат нарабавалі і працягваюць рабаваць, каб некай апраўдацца. Ён думае, што хтосьці спецыяльна стварае такія ўмовы, каб спыняліся вытворчасці і скарачаліся работнікі, дазваляючы фірмам іншых краін прадаваць на Беларусі тавары, на якія там няма попыту.

Зразумела, меркаваньні Валіка спрэчныя. Але ж ён не вінаваты ў тым, што яго, як і ўсіх, працяглы час прымушалі верыць афіцыйнай прапагандае і ў яго замацавалася іншае, чым існуе зараз, уяўленьне аб тым, што маральна, а што - не, што ён ніяк ня можа зразумець - вяртаньня назад няма. Нельга забываць: зьмены, якія адбываюцца на працягу апошніх гадоў, сталі сапраўднай трагедыяй для многіх, і яны адчуваюць сябе нікому не патрэбнымі, бо шмат страцілі і ў матэрыяльным, і ў духоўным плане, таму часам вымушаны незаконна зарабляць на жыццё. На жаль, тыя, хто распачынаў рэформы, пра гэта загадзя не падумалі. Але паклапаціцца аб пакрыўджаных ім ня позна.

Д.АЛЕГАЎ.

Закінутыя, забытыя ўрадам і разнастайнымі чыноўнікамі мясцовага рангу жыхары пацярпелых раёнаў Гомельшчыны са-мстойна шукаюць паратунку. Асабліва спрыяць справа там, дзе ёсць свае лідары.

І.С.Канпельска - дырэктар мэтадычнага цэнтру ў Хойніцкім раёне. Менавіта дзякуючы яе высілкам, народная песня стала асноўным дапаможнікам у будзе палескім гаротнікам. А нядаўна Ірына Сямёнаўна пачала ствараць сваё асаблівае відэа-тэатліскае культурнае жыццё раёна.

НА ФОТАЗДЫМКУ: І.С.Канпельска падчас кароткага перапынку.

Фатаграфаванне І.БАРЫСАЎ.

Станцыя Красное

Станцыя й мястэчка Красное знаходзяцца на 51-м кіляметры ад г.Воршы, якая на мяжы дзвух краін, і сюды чатыры разы на суткі прыбываюць цягнікі з Беларусі й Смаленску.

Мне, як і іншым пасажырам з Смаленску, што накіроўваюцца ў Воршу, трэба было чакаць у Красное паўтары гадзіны цягніка, і я вырашыў прайсціся па невялікаму рынку - ён мясціцца побач.

Гандлявалі ў асноўным беларусы з Воршы, якія прыехалі сюды ранішнім цягніком. На ўтоптаным сьнезе поўныя чорныя буханак хлеба кайстры й заплецнікі. У адной жанчыны некалькі банак канцэнтраванага малака, запалкі.

Жыхары мястэчка й навакольных вёсак з ахвотай купляюць беларускі хлеб, кошт якога - 100 расейскіх рублёў за буханку. Бяруць, як найменей, па 5-10 боханаў (у Смаленску чорны хлеб каштуе 150 рублёў). Адчувалася, што і гандляры, і пакупнікі прыязджаюць сюды кожную раніцу і ўжо праз 2-3 гадзіны увесь тавар раскуплены.

Бадай самым цікавым былі для мяне размовы паміж гэтымі людзьмі, сьведкам якіх я не па сваёй волі стаўся. Усе яны гавораць практычна на адным дыялекце беларускай мовы, хоць жывуць у розных краінах.

Адна з жанчын, паклаўшы на сьнег рукавіцы й прыціснуўшы іх ботам, каб не скралі, складае ў мех пакупніку бохану хлеба й лічыць: "Пяць, шэсьць, сем... дзесяць." Атрымаўшы тысячную купюру ад пакупнікі, яна пытаецца: "Усё?" А той на мясцовай трасяніцы адказвае: "У рапчоце."

Суседняя гандлярка толькі што прадала ўвесь прывезены хлеб і размаўляе са сваёй знаёмай (у першай у мястэчку жыве радня). Яна адкрывае сваю кайстру, дастае адтуль два не таварнага выгляду боханы хлеба й гаворыць знаёмай: "На, атдаш карове ілі матке".

Да іх падыходзіць трэцяя жанчына, відаць, іх знаёмая й зусім не па тэме ўклінаецца ў размову: "На гэты нядзелье езьдзіла ў Смаленск." Затым жанчына падрабязна пачынае пералічваць, што купіла й за колькі. Я ўжо амаль ня стаў яе слухаць, аднак адна нечаканая фраза: "... І дзесяць метрав краснаго ма-

Як у часы Манамаха

Добрая вестка прыйшла ў сядзібу Белавежскай пушчы з Парыжа. ЮНЭСКА прысудзіла калектыву Ганаровы Дыплом за беражлівую адносіны да старэйшага й унікальнага помніка прыроды ў Эўропе, а таксама за навуковую работу, якая садзейнічае захаванню й прымяжэнню рэдкіх, а падчас і рэліктавых багаццяў запаведніка.

З даўніх часоў у глухих лясах пушчы пасьвіліся статкамі зубры. Па некаторых звестках яшчэ ў XII стагоддзі тут на зуброў і тураў паляваў Уладзімір Манамах. Зрэшты "дасталася" белавежскім волатам і падчас айчыннай вайны 1812 і 1941-1945 гадоў, імперыялістычнай і грамадзянскай войнаў. У 1919 годзе ў Белавежскай пушчы быў забіты апошні зубр.

І калі б не намаганні эўрапейцаў-навукоўцаў, якія засьведчылі ў 1923 годзе, што на зямным шары захавалася нямногім больш за 50 белавежскіх зуброў (яны на той час знаходзіліся ў заапарках, паляўнічых гаспадарках заходнеэўрапейскіх краін), то волатаў чакаў бы незайздросны лёс вынішчэння. Было вырашана закупіць трох асобін дзеля аднаўленьня папуляцыі ў прыродных умовах. З тых трох зуброў, якіх прывезлі ў 1929 годзе, і пачалося новае жыццё для белавежскіх волатаў.

Нядаўна прынята рашэнне перасяліць частку зуброў у іншыя запаведнікі Беларусі. У выніку таго, што статак пастаянна павялічваецца, жывёлам ужо стала цесна ў прасторных лясах Белавежскай пушчы. На сённяшні дзень іх налічваецца звыш трохсот. Перасяленне часткі зуброў у Налібоцкую пушчу дазволіць захаваць і сфарміраваць новыя зоны іх пражывання на тэрыторыі Беларусі.

П.ЖЭБРАК.

тэрыяла", прымусіла мяне зноў зьвярнуць на іх увагу. Адна з жанчын распытвала: "А колькі надо матэрыяла на гроб?" Атрымаўшы дакладны адказ, што дастаткова дзесяці мэтраў, сума дадала: "Надо і мне сьездзіць і купіць, пока дашэвы."

Назіраю, як мужчына падбывае да жанчыны, з якой раней гандляваў, хапае дзеве кайстры з хлеба і паказвае галавою у бок мястэчка: "Вон, едзі!"

Да станцыі ў саях пад'язджае мужчына ў кажуху. Разваліўшыся на сене і зьвесціўшы хвост, у саях ляжыць вялікі чорны сабака.

Каля саяў тут як тут ужо тры гандляры з хлебом. У адной з жанчын пакупнік узяў 15 боханаў. Нейкі мужчына прапаноўвае яму за кожны бохан па сто рублёў, аднак той адмаўляецца, маўляў, толькі па дзевяноста. А яшчэ дадае, што хутка прыйдзе цягнік з Воршы і ён зможа купіць па 75.

Дзеве прыйшоўшыя за танным хлебом на станцыю бабулькі гамоняць аб скупшчыку хлеба:

-Ён з-за Дняпра, заўсёды шмат бярэ. Там у яго па 168 рублёў, а ён прадае па 150 за бохан.

Нарэшце цягнік з Воршы падыходзіць і спыняецца. З вагонаў выходзіць аршанцы з поўнымі вялізнымі кайстрамі чорнага хлеба. Найбольш жавяныя мужчыны адразу з сваімі кайстрамі скачуць праз калі і сьпяшаюцца да саней. Меней, як за хвіліну выстраілася чарга з дзевяці чалавек.

Мне становіцца зразумела, што для гэтых людзей гэта й ёсць паўсядзённая праца, з якой яны жывуць. Праз некалькі гадзін цягнік будзе вяртацца ў Воршу і яны вернуцца дахаты, каб закупіць сьвежага хлеба й заўтра зноў прывезці сюды ў Красное.

Праз хвілін 30-40 увесь гандаль на станцыі сканчаецца, гандляры сядзяць у цягніку й чакаюць, калі ён урэшце рушыць. У вагон уваходзіць мужчына й прапаноўвае абмен беларускіх "зайцоў" на расейскія рублі: 3,3 да 1. Таксама работа.

А вось і Шушаўцы, першая беларуская станцыя. Я ў Беларусі. Добры дзень, Бацькаўшчына!

М.ІЛЬКЕВІЧ.

ГІСТОРЫЯ І СУЧАСНАСЬЦЬ

Дакумэнт

З крымінальнай справы

У крымінальнай справе № П-9470 па абвінавачваньню Максіма Іванавіча Гарэцкага захоўваецца напісаная 8 лістапада 1936 года пісьменьнікам асабіста на адным аркушыку вучнёўскага сшытка аўтабіяграфія. Вытрымкі з гэтага дакумэнта былі апублікаваны мною ў артыкуле "Максім Гарэцкі. Да 100-годдзя з дня нараджэньня." ("Край Смоленский" №9-10 за 1993г.) Акрамя гэтага, асобныя вытрымкі з аўтабіяграфіі былі выкарыстаныя акадэмікам Гарэцкім Р.Г. у яго артыкуле "Расстрэл Максіма Гарэцкага". ("ЛіМ", 16 кастрычніка 1992 г.), а таксама зьмешчаны ў кнізе "Гарэцкія чытаньні".

Падчас вывучэньня крымінальнай справы № П-9470 я зрабіў ксэракопію аўтабіяграфіі. Дакумэнт друкуецца на мове арыгінала.

М.УЛЬКЕВІЧ.

АВТОБІАГРАФІЯ

Родіўся я 6 (19) студзеня 1893 г. в. деревне Малой Богатковке, Шамовской волости, Мстиславского уезда, Могилевской губернии. Отец мой и теперь живет там, состоит членом колхоза (им. Буденного).

Мы жили вместе с дядей, отец зарабатывал на стороне, у помещиков - поэтому я и смог учиться в Ольшанской второклассной учительской школе (б. Оршанского уезда), где учитель Х.И. Чоловский привил мне любовь к литературе.

В 1909 году, подготовившись (почти бесплатно) у горюшкового репетитора А.И. Креера, поступил я в Горюшково-землемерно-агрономическое училище (при конкурсе в 400 заявлений на 25 мест).

Здесь, по курсу русского языка, мы основательно изучали психологию, логику, русскую и западноевропейскую литературу (преподавал Я.Н. Ктитарева, автор ряда работ по русской литературе).

Дальнейшие этапы моей жизни видны из анкеты и трудового списка. Отмечу только, что лекции я слушал в археологическом институте в Смоленске (по этнографии и фольклору - В.Н. Дорновольского, по истории искусств - проф. Троицкого, и по другим дисциплинам, по своему выбору), в Виленском университете (курс белорусского языка, читанный проф. Массониусом) и в Белгосуниверситете (по диамату - проф. С.Я. Вольфсона, по педагогике - проф. Васильевского, по литературе - проф. И.И. Замотина, проф. Е.И. Боричевского и др.)

"Истор. белор. литер." писал, руководствуясь указаниями и помощью академ.

Е.Ф. Карского и Б.А. Тарашкевича. В Белорусск. академии наук работал с академ. Е.И. Боричевским и др.

В Вильну (в 1919 г.) я приехал в составе редакции "Звезды", по приглашению В.Г. Кнорина. Остался там не по своему желанию, все время находился там в контакте с подпольн. коммунист. организацией. По возвращении в Минск был избран кандидатом в члены Минского горсовета (1923 г.).

Из моих бывших учеников по Коммунист. универ. Белоруссии я ввел в литературу Платона Головача (его роман "Сполох на загонах" переведен на русский язык).

Кроме работ, отмеченных в "Литер. энциклопед.", назову еще такие свои работы:

1. "Народные песни", изд. Бел. акад. наук.
2. "Малая дикая за 5 годов" (обзор творчества молодых белорусск. советск. писат., отд. изд. издан.).
3. Хрестоматия для школ по белор. литературе.
4. Русско-белор. и белорус.-русск. словари.
5. Инструкция по собиранию устного нар. творчества (составлена совместно с академ. Замотин.).
6. "Белорусская литература", статья в журнале "Октябрь", 1928 г., № 4 (под редакцией А.С. Серафимовича).

Прежде чем просить в Запоблоно направление на работу, я обратился в НКВД (в Смоленске); препятствий не было.

М.ГОРЕЦКИЙ.
8/XI 1936 г.

ГАРАЧАЕ ЛЕТА 72-га

Наша газета неаднаразова пісала пра арганізаваны выступленьні моладзі супраць улады камуністычных у Горадні. Сістэма жорстка расправілася з вольнадумцамі. Пра лёс удзельніка тых падзей віленскага беларуса Станіслава Вайцаховіча карэспандэнт "Пагоні" распавяла сястра Станіслава Яўгенія ВАЙЦАХОВІЧ.

Адразу пасля выстулу ў Горадні ў Станіслава распачаліся непрыемнасьці ў інстытуце. Дэсьці праз паўгады брата і ўвогуле адлічылі з факультэту за непаспяховасьць. Стась моцна сумаваў, перажываў, але ні разу ня скардзіўся, што ён зрабіў памылку ў жыцці, далучыўшыся да альтэрнатыўнага маладзёжнага руху. Наадварот, ён нярэдка казаў, што каб не дэсантнікі, то ў Горадні хоць на адзін дзень запанавала б сапраўдная воля.

Пра свой удзел у гэтым своеасаблівым акце пратэсту Станіслаў апавядаў так: "Я ішоў дэсьці ў сярэдзіне калёны, калі на пляцы Савецкім, ці як яго там завуць, нас спрабавалі спыніць камсамольцы-актывісты, мы лёгка зламалі іх супраціўленьне. Потым была дапамога камсамольцам у выглядзе дэсантнікаў.

Нават пасля таго, як нас адпусьцілі з кашар, па гораду езьдзілі пераапанутыя міліцыянты і хапалі ўсіх даўгакосых. Выстрыгалі на галаве крэк і адпусьцілі. Гэта быў сапраўдны зьдэк над правамі асобы".

Жыць у Вільні побач з бацькамі Станіславу было добра. Калі ж перад

алімпійскімі гульнямі 1980 года ў наш горад дэпартавалі дэсьці за 20 тысячаў маскоўскіх бяздомных, мой брат гэтага не ўспрыняў. Да таго ж хутка ў Польшчы пачаліся выступы Салідарнасьці. Станіславу загарэлася паехаць туды. Як ён здабыў да Польшчы запрашэньне, не магу сказаць. У лістападзе 1980 года ён быў у Гданьску. За выступы ў падтрымку Салідарнасьці тагачасныя польскія ўлады арыштавалі яго і перадалі да амбасады СССР.

Гады чатыры пра брата наша сям'я нічога ня чула. І толькі напрыканцы 1985 года да Вільні дайшоў ліст ад Станіслава, што ён жывы і працуе на вольным пасяленьні пасля турмы на газарадовішчах Саматлора. Разам з бацькам я езьдзіла да яго ў Заходнюю Сібір. Станіслаў сказаў, што калі скончыцца тэрмін "пасялухі", ён будзе старацца пакінуць СССР. Больш з братам ні я, ні бацькі не сустракаліся. Летась атрымалі ліст з Кітаю, ў якім Станіслаў паведамляе, што ў яго ўсё добра і калі ёсьць жаданьне ў нас ад'ехаць туды, ён здольны праз сяброў даслаць нам усім запрашэньне.

Вось фактычна і ўсё, што распавяла мне сястра Станіслава Вайцаховіча. Але, каб нашы чытачы мелі самую поўную і аб'ектыўную інфармацыю пра падзеі лета 1972 года ў Горадні, газета і надалей будзе весці пошук удзельнікаў тых падзей.

Г.АСТРОЎСКІ.

ВЕРБНЫ ТЫДЗЕНЬ

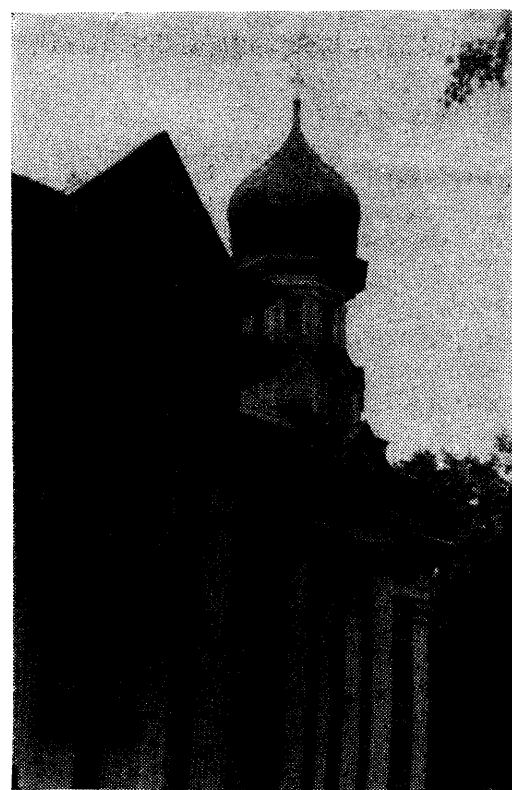
Перад Вялікаднём - Вербны (Страсны) тыдзень. Пачынаецца ён 24 красавіка Вербнай нядзелай (Вербніцай, Вярбой). У гэты дзень Ісус Хрыстос уехаў у Іерусалім і людзі, што сустракалі яго, клалі яму пад ногі пальмавыя галінкі. У пэўных краінах нават называюць гэты дзень Пальмавай Нядзелай. У памяць аб гэтай падзеі вернікі і пачалі асьвятляць вярбу, бо згодна язычніцкаму культу дрэвы, якія раней за іншыя пачынаюць распуськацца і адраўняваюцца ўстойлівасьцю да неспрыяльных умоваў, надзяляліся магічнай сілаю. Такімі дрэвамі на Беларусі, у Польшчы і Летуве зьяўляюцца таксама лаза, бяроза, ракіта і ядловец. Таму вербы робяцца з галінак і гэтых дрэваў.

У Вербную нядзелу неслі і асьвятчалі іх у рэлігійных храмах. Самая вялікая верба была ў гаспадыні дома. Вербу дзяцей - па дзевяты галінкі. Вядомы звычай, калі ў Вербную нядзелу сяклі сябе і іншых асьвечанай вярбой, прыгаворваючы: "Верба б'е, не я б'ю, за тыдзень Вялікдзень". Верблі, што асьвечаныя галінкі ахоўваюць ад хваробаў, таму білі хворых, кажучы: "Не я б'ю, верба б'е. Будзь здаровы, як вада. Будзь багаты, як зямля!" Прашаптаўшы замову: "Верба сьвята - нова лята, верба пасьвіці ў поле гнала," - вярбой гналі першы раз кароў на пашу.

Прынесеную з храма асьвечаную вярбу засоўвалі за абразы і захоўвалі на працягу

КАМУ - СЬВЯТА, КАМУ - СТРАТА

Не давялося разгавецца на Вялікдзень многім гарадзёнкам каталікам з прыватнага жыллёвага сэктару Горадні. Пакуль яны ў касцёлах слухалі сьвятую імшу, зьлудзеі пчыравалі па іх клецях і лядоўнях, забіраючы прысмакі.

Драўляная цэркаўка ў Друскеніках.
Фатаграфавала А. БІБІКАВА.

«БЕЛЫЯ ПЛЯМЫ Ў ГІСТОРЫІ БЕЛАРУСІ»

— "Круглы стол" пад такой назвай быў праведзены ў Гарадзеньскай вабласной бібліятэцы імя Я.Карскага. Пад час яго выкладчыкі кафедр Беларускай гісторыі ГрДУ выступілі перад настаўнікамі гісторыі школ горада і бібліятэкарамі. У пачатку сустрэчы загадчык кафедры І.П.Крэнь акрэсьліў задачы, якія зараз стаяць перад гісторыкамі. Ён, у прыватнасьці, адзначыў, што неабходна дасканалы вывучаць раздзелы гісторыі Беларусі, якім раней не надавалася вялікай увагі, - такім як гісторыя палітыкі і культуры; гісторыя нашай краіны павінна разглядацца ў кантэксце сусьветнай, Эўрапейскай, славянскай; неабходна ўлічваць нацыянальную аснову гісторыі, памятаючы, што беларусы - спаткаемцы ВКЛ, Рэчы Паспалітай і, нават, Расейскай імперыі; справы Беларускай дыяспары павінны знайсці сваё месца ў гісторыі; неаб-

года, пакуль на наступны не прыносілі новую. Верблі ў абарончую моц яе, таму галінкамі акурвалі пакоі, яйкі, якія падкладалі пад курыцу, каб ястраб не напаў на куранят.

У Чысты панядзелак і аўторак бялілі й мылі хаты, а ў сераду й чацьвер (Дравесны чацьвер) - усё драўлянае. У чацьвер на Вербным тыдні таксама хадзілі ў лязню, на "бягучую ваду", каб не было на целе хвароб, клопоў у хаце. У доме ўсё было да гэтага часу памята, бо, як лічаць на Сьвіслаччыне, у гэты дзень нельга мыць - "залеш Хрысту вочы". Варылі вячэру, у некаторых раёнах ня елі - "жыльнікавалі" да Вялікадня. Аралі й сеялі: "Чысты чацьвер - ячмень засяваць". Прыкмячалі: як на Чысты чацьвер добрае надвор'е, то й Ушэсьце будзе такое ж, калі ж вецер, то да самага Ушэсьця будзе.

Кажуць, нібы ў Чысты чацьвер сходзіць на зямлю Ісус Хрыстос, таму пяклі асобны хлеб.

У Чырвоную (Вялікую) пятніцу рыхтаваліся да сьвята. Пасыцілі шчырым постам.

У Чырвоную суботу пяклі пірагі, фарбавалі яйкі ў чырвоны колер, але калі сёлета памёр хто-небудзь з сьвякоў, то ў чорны ці які іншы. Таксама хадзілі на могілкі прыбіраць, палілі вогнішчы. Усю ноч у хатах гарэла сьвятло.

ЦІ АДРОДЗІМ СТРАЧАНАЕ?

Калі іду прыватным сэктарам Горадні, то воку не стае моцы ахапіць усю разнастайнасьць архітэктурнай забудовы. Кожны тут будаваў на свой густ і, канечне, па сродках.

За часы гаспадарэньня на нашай зямлі Савецкай улады добрыя традыцыі, калі кожны сам сабе будаваў жытло, амаль што страчаныя. Пераважная большасьць жадае атрымаць кватэру ад дзяржавы. Галоўнае - самому не працаваць, не натужыцца. Таму й ня дзіва, што чарга на атрыманьне жылля ад дзяржавы ў Горадні налічвае дзiesiąты тысяч ахвочых.

Часам, калі пытаю тых, хто па дзесьці, а то й па пятнаццаць год чакае на атрыманьне "дармовай" дзёвух - ці трохпакеўкі, лаўлю сябе на думцы, што людзі развучыліся быць індывідуалістамі, арыгінальнымі, ім больш адпавядае шэрае камуна-савецкае жыццё.

Але дзякуй Богу, тыя часы, здаецца, адыходзяць, аб чым, як сьведчаньне, зьяўленьне наўкол Горадні новых адмысловых селішчаў па індывідуальнаму, а не тыповаму праекту.

Г.ВАСІЛЕВІЧ.

ходна правесці дэліягацыю й дэпартамэнтам яе, у той жа час "адны міфы не павінны быць заменены новымі"; максімум увагі трэба звярнуць на дасавецкі перыяд; пераацаніць савецкую гісторыю, захоўваючы ўсё каштоўнае, што было зроблена навукоўцамі; трэба адваіваць абараніць гісторыю Беларусі ад экстрэмістаў суседніх краін і знайсці паразуменьне ў іх. Ён падкрэсьліў таксама, што "у аснове стварэньня гісторыі павінна быць толькі навука, а навукоўцы павінны стаяць на пазыцыях аб'ектыўнай праўды."

Потым настаўнікам было прапанавана задаваць пытаньні, бо гісторыі па-рознаму трактуюць падзеі і дзейнасьць тых ці іншых асобаў. Больш за ўсё іх цікавіла ўніяцтва на Беларусі, дзейнасьць Арміі Краёвай, беларускіх дзеячоў у гады В.А.В.

А.ДУК.

ВАЙНА І ЛЮДЗІ

ТАВАРЫШ КАЛАШНІКАЎ

Уральскі горад Іжаўск - цэнтр расейскай збройнай пра-мысловасці. Да нядаўняга часу закрыты горад. Праўда, тут складана знайсці вытворчасці зброі, бо танкі робяць на снопавязальным заводзе, ракеты - на аўтазаводзе, гарматы й аўтаматы - на заводзе трыкатажных машын. На адным з такіх заводаў працуе 74-гадовы пэнсіянэр Міхал Цімафеевіч Калаш-нікаў. Той самы, што вынайшоў знакаміты аднайменны аўтамат. Міхал Цімафеевіч - доктар тэхнічных навук, але ні ў воднай вышэйшай школе не вучыўся. У новай Савецкай энцыклапедыі няма яго фотаздымку. Глыбокая сакрэт-насьць апавяля яго лёс. І ўсё гэта польскаму журналісту Яцку Хуга-Бадэру пашчасціла сустрэцца з славутым канструктарам зброі. Газэта "Пагоня" друкуе ў перакладзе й са скарачэннямі аповяд звышзасакрэ-чанага расейскага канструктара.

- Калі мяне пытаюць, які аўтамат самы найлепшы, заўжды адказваю так: спытайце ў любой маці, чыё дзіця лепшае. Ад-каз адзін - канешне, яе. Часам калі пытаюць, як будзе выг-лядаць аўтамат маёй кан-струкцыі XXI стагоддзя, адказваю, што ня ведаю. Па доказах нашых канкурэнтаў-амерыканцаў, да 2025 года лепшым будзе "калашнікаў". Але я не стаю на месцы, вяду сталы пошук рашэнняў недаскана-ласцях папярэд-ніх мадэляў. Вось калі ўсе іх вырашу - гэта будзе ма-дэль-пада-рунак для воіна-прафэсіянала. Самае га-лоўнае для канструктара - вынайсьці прастату інжынерных рашэнняў ма-дэлі. Складаныя канструкцыі практаваць ня цяжка.

У 1974 годзе на паток пайшла мадэль "калашнікава" пад патрон калібру 5,45. Гэ-тане было знаходкай, бо "янкi" ва Ўетнаме выкарыстоўвалі такі ж самы. Праўда, у Саюзе тады ўсё чаўся сапраўдны верхал, што гэта мадэль "калашнікава" ан-тыгу-манная. Вось у такіх умовах - то гэроі, то дэман - мне й даводзіцца працаваць.

Увогуле на свой лёс ня крыўджуся, бо мяне ніколі не купалі ў промнях славы, таксама, як і ў ямах з брудам. Шлях мой быў складаны. Уявіце сабе: абвешчаны кон-курс на ўні-версальны аўтамат. Да конкур-су далучаюцца такія канструкта-ры, як генэралы Дзегцяроў, Сіманаў, вядомы кан-структар Шпагін. І тут у іх пад нагамі блу-кае нейкі сэржант, які без дапа-можнікаў сканструяваў аўтаматычную зброю. Таму сталінская прэмія была самым высокім прызнаннем майго вынаходніцтва. Праўда, цяжка быць самастойным у гра-мадзтве, дзе партыя мае вядучую ролю ва ўсіх галінах прамысловасці, духоўнага вы-хавання й многага іншага. Адчуваць гэты прэс, а тым болей ствараць высока-дакладныя канструкцыі, вельмі цяжка. Партыя ўмела сачыць, радзіць, браць спра-ваздачы. Многія з маіх су-часнікаў з-за ўпартасці трапілі да турмаў. Але іх і там знаходзіла партыя ў час, калі ў яе самой было шмат выпраба-ванняў. Скажу шчы-ра - КПСС хоць і была той арганізацыяй, якой мы верылі, але яна, як крывасмок, спажывала з нашага таленту падчас экстр-аардынарных сытуацый. На нас жа быў на-вешаны авет маўчання - сапраўднае табу.

Упершыню я трапіў у замежжа ў 1991 годзе. Гэта былі Злучаныя Штаты Амэ-рыкі. Там у новым сьвеце пазнаёміўся з вынаходнікам вінтоўкі М-16 Стонэрам. Ён мяне запрасіў. Многія думаюць, што я багаты

чалавек. Так, я міліянэр, але ўсе мае мільёны ляжаць на рахунках былога Вар-шаўскага Дагавору. Калі б мне далі хоць па рублю за адзін "калашнікаў", то несклада-на падлічыць, што гэта было б 55 мільёнаў рублёў. У Амэрыцы я быў жабраком, не было на што нават купіць сабе марожанае. Кіраўніцтва сказала, што ў мяне прыватная паездка й пагэтану ні граша для гэтай справы не дала. Добра, што Стонэр дапа-мог. На пэнсію разлічваць таксама скла-дана. Апошняя была каля 40 тысяч чаў рублёў. Але я ня скарджуся, я дзіця сваёй Радзімы й пагэтану што ўсім, тое й мне. Я не патрабую для сябе нейкіх адметных умоў існавання. Адзінае, за што ў мяне баліць сэрца, - гэта за тое, што мая зброя робіцца аргументам у палітычных дыску-сыях.

Іжаўск даўно атрымаў славу мафіёзнага го-раду. Тут сва-бодна тлушчуюць дзялкі ад ган-длю зброй. Яны, як карабейні-кі-таўстасумы, сноўдаюць па заводах, скупляюць зброю. Толь-кі сёння, ідучы на абеда, бачыў некалькі асобаў каўказкай нацыянальнасці. Яны, вядо-ма ж, прыхалі набыць тутня снопавязальныя машыны, а нешта іншае. Мне да болі непрямна глядзець, як людзі забіваюць адзін аднога маёй зброй. Я яе канструяваў для высакарод-

СПАХАПІЛІСЯ... ПРАЗ ТЫДЗЕНЬ

У Першамайскі РАУС Бабруйска пас-тупіла паведамленьне камандавання вай-скавой часці 21561, якая дыслацыруецца ў Кіселевічах (вайсковы гарадок у Баб-руйскім раёне), аб выкраданні гранат Ф-1. Дзьве скрыні, у якіх было сорок гранат з запаламі, былі скрадзены пры пагрузцы боепрыпасаў у вагоны на чыгуначнай стан-цыі Бабруйск. Камандаваньне часці ніяк не растлумачыла, чаму з моманту крадзя-жу да зьвяртання ў праваахоўныя орга-ны прайшоў цэлы тыдзень.

НЕ КУПЛЯЮЦЬ ТАМУ, ШТО НЕ ПРАДАЮЦА

Як стала вядома з крыніц, блізкіх да вай-скавой контрразведкі, цэнтральны апарат КДБ прапанаваў яе супрацоўнікам набыць дзяржаўныя кватэры. Першы ўзнос за ква-тэру павінен быў скласьці ў сярэднім 28 мільёнаў рублёў. Па зьвестках, якія ёсьць, прапанову не прыняў ніводны контрраз-ведчык. Невыключна, што гэтая акцыя бы-

ных мэтай - абароны Радзімы. Зараз ведаю, што ва ўсім вінаваты палітыкі.

...Калашнікаў жыў адзін у выдатнай трохпа-каёўцы плошчай 70 кв. мэтраў. Жонка яго па-мерла 15 год таму. Некалькі год назад загінула ў аўтавыпадку любімая дачка Наталья. У яго ёсьць яшчэ дзьве дачкі й сын. Яго працоўны кабінэт нагадвае музэй марксізму-ленінізму - бюсты Леніна, Дзяржынскага, мініяцюрныя са-малёты, караблі, субмарыны. Міхал Цімафеевіч упэўнены, што ў Расеі камуністы ня зьніклі й не адляцелі на Марс. Яны ў Расеі паўсюдна. Знакаміты канструктар ідзе ў свой кабінэт, уключае свой тэлевізар, а там рухаюцца армянскія хлопцы з зьвязанымі за галавой ру-камі. За калёнай палонных крочаць канваіры-азэрбайджанцы з "калашнікавым" ў руках.

Гонар звышсакрэтнага канструктара М.Ц.Калашнікава АК-47 увесь сьвет памінае як зброю тэрарызму.

Па матэрыялах польскага часопіса "Gazeta".

ла прадпрынята КДБ з мэтай выяўленьня супрацоўнікаў, якія маюць нелегальныя даходы ў валюце.

МАС-МЕДЫА ЦЭНТР.

АК ДАДУЦЬ АЦЭНКУ НАВУКОЎЦЫ

Дзейнасьць Арміі Краёвай у час другой сусьветнай вайны на Беларусі гісторыкамі-на-вукоўцамі ды й простымі людзьмі ацэньваецца неаднолькава, бо яе атрады ваявалі як супраць нямецкіх акупацыйных войскаў, так і супраць беларускіх партызан. Адны лічаць "акоўцаў" гэроямі й прапануюць прыраўняць іх да вэтэ-ранаў Вялікай Айчыннай вайны, другія - здраднікамі й злачынцамі. Аб'ектыўна ацаніць дзейнасьць АК прызвана канфэрэнцыя, якая будзе праходзіць у Гарадзенскім унівэрсітэце па ініцыятыве кафедр беларускай гісторыі гэтай навучальнай установы 29-30 верасня бя-гучага года. Мяркуецца, што ў ёй прымуць удзел па 20 гісторыкаў з Польшчы й Беларусі. Да ўдзелу ў канфэрэнцыі запрашаюцца ўсе зацікаўленыя асобы.

А.ДУК.

імперскіх і вузканацыянальных інтарэсаў Расеі.

Дык чаму ж сьвятапрызначана "хуткім тэм-пам" на дзень 23 лютага? Неверагодна, што Прэзыдыум ВС Беларусі ня ведае ўзгаданых факты, хоць ён апошнім часам і дэманструе сваё няведаньне гісторыі нашай Радзімы. Здагадка прыходзіць менавіта з гістарычных фактаў, а яны, як кажуць, смаліць у вока: 23 лютага 1944 года, гэта значыць 50 год назад, быў падпісаны загад аб стварэньні Белару-скай краёвай абароны. Таму, відаць, і дзень сьвяточны названы як... Дзень абаронцаў Айчыны. Застаецца толькі падзякаваць генэ-ралу Грыбу за сапраўднае нацыянальнае сьвята. Чыста па-вайскаваму можна ша-ноўнаму генэрулу пажадаць: "Так трымаць!" Міхась ЯВАР.

Новыя рускія ў камуфляжы

Пятро Малышаў у войску не служыў. Але затое прайшоў баявое хрышчэньне ў Прыднястроўі. Зараз яму 26 год. У роднай Маскве засталіся бацькі. Жонка, пасля таго, як ён дабраахвотнікам ад'ехаў вая-ваць у Босьнію супраць мясцовых мусуль-ман, кінула яго. Пётр адчувае самоту, прагу вярнуцца да "сваіх" у Босьнію. Там, па яго-ных словах, сапраўдныя хлопцы, якія мо-гуць без судрыганьня закідаць гранатамі мусульманскі дом з кабэтамі і дзецмі.

Пятро таксама вылучыўся, і за яго "подзьвігі" сэрбскае кіраўніцтва ў знак па-шаны ўручыла наёмніку пашпарт грамад-зяніна Сэрбіі.

Летась Малышаў падчас адпачынку быў у шэрагах баркашоўцаў, што абаранялі Бе-лы дом. Менавіта там яго і сустрэў карэс-пандэнт адной немаскоўскай газэты.

"Тое, што заўжды перамагае мацнейшы, я зразумеў змалку, - распавядае суб-яседнік. - Памятаю, як з першай стыпендыі мы з сябрамі купілі пляшку віна й выпілі, пасля нам захацелася пакатацца на ровэ-ры. Але хлапчукі, што каталіся побач, не пажадалі без барацьбы аддаць тэхніку. Мяне моцна выпялі насосам па сьпіне. Уз-лаваўшыся, я пабег да хаты, узяў прэнт і вярнуўся да абідчыкаў. З ходу вывеў са строю самага дужага, а астатнім загадаў легчы на зямлю. Ляжачых біў доўга, калі насыціўся, то ўбачыў, што ніхто з іх не спрабуе ўстаць з зямлі." Быў суд, была су-дова-псыхіятрычная экспэртыза, былі ўсе 12 ахвяр пабоішча. Пятро атрымаў тры га-ды. Праз два быў на волі. У 1988 годзе скончыў ПТВ. Працаваў інструктарам кон-най язды. Праз год узяў шлюб з дачкою журналіста-міжнародніка А.Батагава. Пры дапамозе цесця далучыўся да нацыя-налістычных груповак. Потым было Прыд-нястроўе.

У Ціраспалі Пятра спачатку запісалі ў атрад камуністаў. Праз месяц ён сам пап-расіўся на перадавую. Доўгі час ахоўваў мост цераз Днестр у Бэндэрах. Затым у складзе спэцгуртаваньня знаходзіўся ў Дубасарах. Яго двойчы кантузіла выбухамі мін. Але ён не здаўся, ня кінуў аўтамат, хоць ніколі не лічыў сябе вайскоўцам.

"Зрабіць сябе прафэсіяналам не склада-на, - згадвае Пятро. - Праўда, каб выжыць на вайне, ня трэба адразу лезьці ў самае пекла. Калі першы раз пайшоў на справу, зразумеў гэта добра. Бралі "языка", й спэц-група патаемна пераправілася на бераг ру-мын (так наёмнікі з Расеі называлі тых, хто быў на супрацьлеглым беразе). Сонца ўжо схавалася, мы паўзлі ўздоўж невысокай агароджы, за якой гарэла вогнішча, а наўкол сядзелі паліцыянты малдаване.

(Заканчэньне на 8-й стар.)

«ТАК ТРЫМАЦЬ!...»

Нарэшце беларускія вайскоўцы й вэтэраны ўзброеных сіл РБ дачакаліся сьвята - Дзень абаронцаў Айчыны і Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь. Дзень гэты сьвяткуецца 23 лютага.

Новы сьпікер Вярхоўнага Савета РБ ге-нэрал міліцыі Мечыслаў Грыб рашуча адхіліў прапанову прызначыць фэст на сьвяты 3 ліпеня, калі адбылося вызвалень-не нашае сталіцы ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Ня ведаем аргументаў, якія канчаткова вырашылі прыняць дэцызіі. Можна меркаваць, што гэта ня тое "23 лю-тага", якое было штучна прызначана сталінізмам для выхаваньня воінскіх тра-дыцый, бо гісторыкамі неаднаразова аб-

вергнуты ўсе магчымыя ваенныя падзеі ў лютым 1918 года, якія маглі быць кваліфікаваныя як сур'эзнае суп-раціўленьне кайзераўскім войскам. Больш таго, менавіта ў гэты дзень ланініскі ўрад атрымаў тэкст мэмарандума ад вярхоўнага камандаваньня нямецкіх войскаў аб пры-няцці жорсткіх умоў падрыхтаванага Бе-расьцейскага пагадненьня. Апошнія, як добра вядома, прадугледжвалі мір Расеі коштам здачы ў палон нямецкім акупантам Беларусі, значнай часткі Прыбалтыкі і Ук-раіны. Не, гэты дзень для Беларусі - дзень цяжкай здрады "старэйшага" брата, дзень чарговай дэманстрацыі першынства

ДАСЬЛЕДАВАНЬНІ

В.ПАНУЦЭВІЧ

ГОРАДЗЕНШЧЫНА Ў НАЦЫЯНАЛЬНЫМ РУХУ Ў 1918 - 1919 ГАДОХ

15. Канцэнтрацыйны лягер "Домбія"

У другой палове ліпеня 1919 г. усе турмы ў Горадзеншчыне настолькі былі перапоўненыя беларусамі, што паўстала вострая патрэба іх ачыстка і перавозу арыштаваных у канцэнтрацыйныя лягеры ў розных мясцовасьцях Польшчы, з якіх два - у Кракаве "Домбія" і ў Беластоку "Ст.Разьдзельная" - найбольш зьмяшчалі беларусаў. Ачыстка турмаў і перавод зняволеных у лягеры палонных выклікаліся таксама падрыхтоўкай палякаў да ўсходняй афэнзывы з мэтай захопу далейшых беларускіх земляў.

Наколькі жудаснае было мучэньне ў гэтым лягеры сьмерці, даведаемся ад саміх зняволеных. Так, Антонаў піша:

"Яшчэ ў дарозе ў Кракаў наш канвойны вахмістр Вэбэр заявіў мне, што ўсе маі дакумэнты "забытыя" ім у Варшаве ў знаёмага. Гэта няпраўда, бо пасля Варшавы я бачыў, як у вагоне ён трымаў іх і пераглядаў.

Відавочна, пазнаёміўшыся з дакумэнтамі, што яны выясняюць маю асобу й дзейнасьць, ён уважаў выгядным даставіць мяне ў Кракаўскі лягер без дакумэнтаў, як "бальшавіка".

Так я трапіў у барак N13 як "бальшавік". "Бальшавікі", у бальшыні такія ж, як і я, з прыхільнасьцю сустрэлі мяне: пасунуліся на агульных голых нарах, далі месца легчы, накармілі бурдой-зупай, і я спакойна заснуў.

У бараку цесна, брудна, вавыва. Тут усе мучанікі ахвяраваньня палякамі на загубу.

Праз тыдзень мне ўдалося перайсьці ў "ахвіцэрскі" барак N14.

У ім на трохпавярховых нарах разьмяшчаліся ахвіцэры ў чынах ад палкоўнікаў да прапаршчыкаў, вуніцкія сьвятары, вайсковыя й цывільныя ўрадоўцы, два міравыя судзьдзі, настаўнікі і інш.

Усе тры паверхі нараў былі поўныя, некалькі ляжала нават у куче на зямлі. І тут, як і ў "бальшавіцкім" бараку, было брудна, вавыва й ноччу холадна, але былі саламяныя ці стружкамi напханьня сьнянкі.

Жыхары верхніх паверхаў брудзілі сваімі сьнянкікамі й пралівалі вадку на голавы жыхароў ніжніх паверхаў. І гэта зьяўлялася часта ў выніку ўзаемнай сваркі.

Перавагай нашага бараку перад "бальшавіцкім" было тое, што мы ў азначаных гадзіны маглі свабодна хадзіць па ўсім лягеру й спаць на сьнянкіках. Бальшыня хадзіла ў старой, падранай вопратцы, выданай палякамі заміж зьнятай новай. Сумна апусьціўшы галовы, ледзь цягнуць ногі, галодныя вязьні хадзілі доўгімі гадзінамі каля сваіх баракаў, а зьняможаныя ляжалі на сваіх нарах, наракаючы на свой лёс і праклінаючы палякаў. Усе былі вельмі змучаныя ад голаду й іншых недастаткаў. Але дух бадзёрасьці не пакідаў нас. Падтрымлівала нас часта песня Бацькаўшчыны. Штодзённа перад захадам сонца складаўся імправізаваны ўкраінска-беларуска-расейскі хор з нас. З сотняй змучаных горам няволі надарваных грудзей нясліся стройным акордам, грывачым

Пачатак у №9-11.

і плачучым, да неба й Бацькаўшчыны родныя песні.

Пад гэтыя зыкі мы разыходзіліся на ноч па бараках і засыналі з мокрымі часта вачамі ад выкліканых пачуцьцяў.

Вось што давалася звычайна ў ежу ў жнівені месяцы: на сьнеданьне - "кававада" і 6 галет у два пальцы вялічынёй кожная, на абед - суп з гнілых кансэрваў гародніны з мільярдам чэрвяў ці вадзяністы суп з гнілой бульбай, на вячэру - поліўка з вадзі і шчыпкай мукі. Закрасаю ў супы найчасей былі быдлярчыя й конскія кішкі, а іншы раз мініятурныя кавалачкі сала.

З палавіны верасьня сталі даваць 2 кг хлеба на 13 чалавек. Тыя, што мелі грошы, мелі крыху лепшы стол, але ўсё ж недастатковы для харчаваньня.

10-12 тысячаў інтэрнаваных і ваеннапалонных лягеру выдавалі штодзённа на дзесяткі тысячаў марак на куплю хлеба ў кантыне, каб ратавацца ад сьмерці. Тыя, хто ня меў грошай, прадаваў рэшткі сваёй вопраткі на хлеб. Прадаў на хлеб і я палёто, порткі, боты.

*Людзі гуртаваліся па нацыянальнасьці: украінцы, галічане, беларусы, жамойцы, жыды, расейцы...

Добрае ў нашым катаржным жыцці было тое, што мы мелі магчымасьць вымены думак на цікавчых нас пытаньні адносна будаўніцтва дзяржаўнага жыцця нацыяў. Лягер для нас аказаўся добрай школай.

Лягер наш быў перапоўнены ваеннапалоннымі й інтэрнаванымі: мужчыны, жанчыны, дзеці, нават глуханямыя й сьляпныя й тыя арыштоўваліся дзеля "супакою" Польшчы, саджаліся сюды за драты...

Ахвіцэры й ураднікі ўсіх рангаў, людзі ўсіх прафэсіяў забраныя былі сюды за драты: прафэсары, настаўнікі (іх было болей за 500 чал.), інжынеры, адвакаты, духоўнікі, пракуроры, міравыя судзьдзі, адміністрацыйныя працаўнікі, аграномы й мора беларускага сялянства. Адных беларускіх вучыцеляў было тут да 400 чалавек."

На месца памерлых з голаду й эпідэміяў прывозіліся новыя ахвяры. На Вялікдзень 1920 г., калі палякі былі ўжо панамі ў Цэнтральнай Беларусі з Менскам, ачышчаліся зноў турмы для новых арыштаваных. Вось як апісвае зьняволенне ў лягеры "Домбія" раньняй вясной пар.пар. Казячы й Мышка:

"З прыемнасьцяй пасьля доўгіх мукаў транспарту разлягліся мы - "горадзенскія бальшавікі" - на нарах. Нас было з Горадзеншчыны да 1000 чалавек...

Кармілі нас "кавай-вадой", сьмярдзачымі пахлёбкамі, а за абы-што зьбівалі шомпаламі й нагайкамі. Амаль кожны чакаў хваробы й сьмерці як збаўленьня ад мукаў. Толькі некаторым удавалася ўцячы ў Чэхію й Вугоршчыну, а іншым у армію Юдзеніча, куды й мы лучылі..."

16. Канцэнтрацыйны лягер "Разьдзельная"

У канцэнтрацыйны лягер "Ст.Разьдзельная" ў Беластоку былі высланыя многія ахвіцэры з Беларускага палку ў Го-

радзеншчыне й іншыя дзеячы. Сярод іх быў камандант Горадні М.Дзямідаў, палк.Антонаў, С.Якавук і іншыя. Ізноў дамо голас няшчаснаму мучаньніку польскіх лягероў - настаўніку Антонаву:

"У канцы верасьня 1919 г. зьмешаная ваенна-цывільная камісія, разгледзеўшы дзьева мае прозьбы аб званьненні з лягеру "Домбія" (адна просьба была перададзена палкоўніку амэрыканскай місіі, аглядаўшай лягер), звольніла мяне і я з пасьведчаньнем і за дармовы білет паехаў у Горадню на месца свайго жыхарства.

У Горадні свабодным я пажыў толькі 5 дзён. На 6-ты дзень мяне, ня глядзячы на пасьведчаньне аб "вольнасьці", арыштавалі, пасадзілі на ноч ў нейкі халодны будынак, а на другі дзень у 10 гадзін павялі мяне на вакзал, а стуль цягніком у Беласток у лягер "Разьдзельная", дзе й прышлося яшчэ прасядзець і зьнясьці вялікія беды да пачатку лютага 1920 г.

У лягеры я знайшоў горадзенскага працавэрэя а.Корчынскага, таксама паўторна арыштаванага й запісанага ў адну разам за мной паперыну.

Горадзенскі стараста Рагалевіч і кіруючы аддзелам інтэрнаваньня Зьбяранскі не пажадалі выканаць загад цэнтральнай улады аб маім звальненьні...

У Беластоцкім лягеры мне прадставіўся яшчэ больш цяжкі малюнак жыцця зняволеных. У сырых, халодных бараках, на голых, у два паверхі, нарах валяліся голыя й галодныя мучанікі. Няспынныя эпідэміі сыпного й брушнаго тыфу, крывавае дызэнтэрыя касілі людзей.

З кожным днём эпідэміі расьлі й пашыраліся. Асабліва вялікі працэнт захворваньняў настаў у пачатку лістапада. Людзі гінулі, як мухі ўвосень, а захварэўшым толькі давалася ўвагі з боку адміністрацыі лягеру, колькі даецца тым жа мухам...

Захварэў тыфам малады доктар, захварэў і памёр стары фельчар, памерлі дзьева сястры міласердзя. І той слабы медыцынскі дагляд за хворымі, які час ад часу бываў, зьнік. Стала выміраць у дзень па 50-70 чалавек.

Кожны ранак у гумно ня зносілі ўжо, а на вазах вывозілі памерлых за ноч людзей. Кіраваў паховінамі ў агульнай магіле Троцкі, які меў на гэта шырокія паўнамоцтвы ад каманданта лягеру. Ён здымаў з памерлых вопратку й абутак і гэтым гандляваў.

Я знаходзіўся ў крыху лепшых умовах у лягеру: у ахвіцэрскай бараку, не за дротам, а за кругавой нашай парукай адзін за аднаго. Мы самі атрымлівалі прадукты й варылі сабе страву. Але і ў нашым бараку з 12 жыхароў захварэла на тыф 9, з іх памерла 3 чалавекі.

Крыху палепшыліся санітарныя ўмовы, калі прыбыў у лягер расейскі земскі лекар. Ён зарганізаваў з ахвіцэраў палонны аддзел санітарнай дапамогі. Былі палепшаныя санітарныя ўмовы: хворых ізалявалі, у адным бараку адчынілі лязарэт. Гэта дапамагала многім ратаваць ад сьмерці.

Вось некаторыя лікі сьмяротнасьці гэтага лягеру сьмерці. У пачатку кастрычніка 1919 г., калі я лучыў у лягер, у ім было каля 3000 інтэрнаваных і ваеннапалонных. Пры маім выхадзе з яго, у пачатку лютага 1920 г., у лягеры засталася каля 700 чалавек, звольнена з лягеру каля 200 чалавек, уцякло 20, астатнія 2000 - засыпаныя Троцкім у братніх магілах.

Жудасна, цяжка й крыўдна было наглядаць мукі й гібель беларускіх патрыётаў. Вось у адным бараку прытуліўся гурток з 5 настаўнікаў з Слонімскага павету: І.Дварчанін, С. і А.Коскі, А.Пузыновіч і Вера Крывецкая. Два з іх - ахвіцэры - мелі права на прывільяваны ахвіцэрска барак, але яны, як некалі біблейны Майсей, лічылі за лепшае цяпець разам з сваімі сябрамі.

Ляжаць усе яны без адзілаў на голых нарах, без польтаў, галодныя, у сырым халодным бараку, цесна прытуліўшыся адзін да аднаго дзеля цяпла й чакаюць чаргі пераходу пад уладу паграбальніка Троцкага.

"За што вас інтэрнавалі ў лягер?" - запытаўся я ў настаўнікаў.

"Хацелася паставіць беларускі сьпэктакль, і сталі рыхтавацца да яго."

Вось усю труп артыстых "ізалявалі" ад народу, як цяжкіх прыступнікаў...

Пасьля 3-х месячных мукаў ад жывых, жыццерадасных вучыцеляў-артыстых беларускага тэатру засталіся адны цені, і гэтыя цені з вялікай рызыкай для жыцця паставілі ўцякаць з лягеру. І ён уцёк - гэты гурток беларускіх настаўнікаў.

На іншых нарах ляжаць два маладыя прапаршчыкі "бальшавікі". Скончыўшы 8 кл. гімназіі, пад пагрозай расстрэлу былі змабілізаваныя бальшавікамі. Маладыя "бальшавікі" апынуліся ў палоне ў палякаў з надзеяй папасьці ў армію Дзянікіна. На перагоне Вільня-Горадня палякі іх разьдзелі, абрабавалі і ўзамен адабранай адзежы надзелі на іх лахмоцьце, а на ногі, на места ботаў, - парваньня калёшы і ў такім стане інтэрнавалі на павольную й мучаніцкую сьмерць...

У іншым кутку, бліжэй да выхадных дзвярэй, скорчыўшыся ад болю непрыемнай хваробы-кываўкі, ляжаць мокрыя тры сьвежа захварэўшыя й чакаюць чаргі вынасу іх у ізалятар, а стуль пэўне ў распараджэньне Троцкага...

Спакойна ходзіць ля нараў толькі адзін бадзёры старац. "Я за сына", - кажа. "Сын мой, палкоўнік, прымусам забраны на вайну бальшавікамі, а палякі, як прыйшлі, забралі мяне сюды за яго, як быццам ня ведаюць бальшавіцкіх парадкаў і расстрэлаў за непаслухмянасьць. Ну што ж, мне ўсёроўна паміраць пара, але за што гінуць гэтыя маладыя людзі?"

Падобныя малюнкi і ў іншых "пралетарскіх" бараках, усюды так мучыліся, гінулі. Так, кажуць, мучыліся й гінулі зняволеныя і ў іншых лягерах, як, напрыклад, у Берасьцейскай крэпасці.

Пад канец нашай няволі сонейка заглянула і ў наша турэмнае вакенца. Прыехала амэрыканская місія. Сталі адзяваць і абуваць ужо нямногіх, што засталіся пры жыцці ў лягерах. Амаль усе адзеліся й абуліся ў старую, а зрэдку і ў новую вопратку й абутак. Палепшыўся стол, палепшыўся й наш настрой. Сталі ажываць мерцвякі. Прыехала вайсковая звальняючая камісія, пачалі звальняць патроху, а ўсьлед за ёй і наша камісія для звальненьня цывільных...

Тады быў звольнены з палону, між іншымі і палк. М.Дзямідаў.

У канцы цывільная камісія звольніла й мяне. Так я прайшоў усе этапы польскіх турмаў і канцэнтрацыйных лягераў сьмерці ды пабачыў трагэдыю свайго народу..."

(Працяг будзе).

25, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
10.05. Пад купалам Сусвету. 10.15. Пляц хвілін на жарты. 10.20. «Не пакінь цябе...». Міжнародная праграма. 13.30. Навіны. 13.40. «Пал-Ці» TV. 14.30. Каралеўскае палівае. 15.30. Тэлебачанне — школе. Гісторыя Беларусі. 16.05. Рэспубліканскія спартсмены «Кубак федэрацыі коннага спорту Беларусі». 16.55. Да 50-годдзя вызвалення Беларусі. Тэлеklub «Пашук». 17.30. Навіны (з сурдупераводам). 17.40. «Над Нёманам». Праграма па польскай мове. (Гр.). 18.30. Дэзінк Прынёмання. (Гр.). 18.45. Вяснік гарсавата. (Гр.). 19.00. Вытворчасць і закон. Прымае ўдзел старэйшы вышэйшага гаспадарчага суда Беларусі, прэзідэнт саюза юрыстаў Беларусі У. В. Боіка. Прамая лінія. 19.30. Экалогія і мы. (Гр.). 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Надвор'е. 21.55. Студыя «Тэлебарбара». 22.00. Спартыўны тэлекур'ер. 22.20. «Марыя па Хрысцэ, або Адплата за здраду». Прэм'ера спектакля Беларускага тэлебачання. 23.20. НІКА. 23.35. Радавод.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
17.00, 20.00, 23.00. Новості. 17.25. Мініатюры. 17.40. Документальны і судыбы. 17.45. Гол. 18.20. Прэм'ера худ. тэлесеріала «Горыч і другіх». 18.30. 1-я серія. 18.50. Мужчына і жанчына. 19.40. Спокойной ночі, малышы! 20.00. Пад купалам Сусвету. 20.15. Вяснік гарсавата. 20.30. Тэлебачанне — школе. 20.45. Творчы вечар. 21.00. Спартыўны тэлекур'ер. 21.15. Ночная жыццё горадоў. 21.30. Прэс-экспрэс. 21.45. Ночная жыццё горадоў. 21.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 22.00. Спартыўны тэлекур'ер. 22.15. Ночная жыццё горадоў. 22.30. Прэс-экспрэс. 22.45. Ночная жыццё горадоў. 22.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 23.00. Спартыўны тэлекур'ер. 23.15. Ночная жыццё горадоў. 23.30. Прэс-экспрэс. 23.45. Ночная жыццё горадоў. 23.55. Дзёньнік чэмпіёнаў.

КАНАЛ «РОССИЯ»
6.00, 10.00, 15.00, 19.00, 22.20. Вести. 6.20. Требуется... Требуется... 6.30. Формула-730. 7.00. Время деловых людей. 7.30. Семь нот в тишине. 8.00. Всемирные новости Эй-Би-Си. 8.25. Ваше право. 8.40. Мульти-пулты. 9.10. «Городки». Развлекательная программа. 9.35. Телегазета. 9.40. Крестьянский вопрос. 15.20. Бизнес в России. 15.50. Там-там новости. 16.05. Новая линия. 16.50. Спасение. 17.15. Праздник каждый день. 17.30. Пётрбургские тайны. 17.45. «Мой друг». 18.25. Ностальгия. 19.25. Подробности. 19.35. Детектив по понедельникам. «Делта форс команда II». 21.25. Без ретуши. 22.40. Автомат. 22.45. Звезды говорят. 22.50. Спортивная карусель. 22.55. Поэт Европа. 23.00. Экран криминальных сообщений. 23.10. Аниматика. 23.55. Кинолегенды. «Гетисбург».

ПОЛЬША-I
13.10. Программа дня. 13.15. «Семейный альбом». Серил на английском языке. 13.40. Английский язык для детей. 13.45. Программа для подростков. 14.30. Школы в Европе. 14.50. Артисты и модели. 15.50. Реклама двигателей торговли. 16.25. Ближе к Европе. 16.55. Программа дня. 17.05. Программа для подростков. 17.30. Музыкальная программа. 18.00. Телегазета. 18.20. Крестьянский вопрос. 18.40. Домашний юрист. 19.00. Серил пр-ва Англия. 19.30. Гетисбург. 20.00. Вечеринка. 20.30. Новості. 21.10. Телебачанне. 22.25. Прямая з Беларускага тэлебачання. 22.40. Мініатюры. 22.45. Репортаж. 23.40. Лексикон польской развлекательной музыки. 00.00. Новості. 00.15. Музыкальная программа. 00.30. «Без конца». Фильм пр-ва Польши. 02.15. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-II
15.00. Публицистическая программа. 15.50. Программа для детей. 16.20. Приветствие. 16.35. Мультисерил. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Тележурнал. 17.40. Обзор кинохроники. 18.15. Польский кинорежиссёр. 18.30. Любовь и дипломатия. Серил пр-ва Канада. 19.05. Местная программа. 19.35. Тележурнал. 20.05. Документальный фильм. 21.05. Местные заседания. Серил пр-ва США. 21.35. Автожурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Репортеры второй программы представляют. 23.00. «Воспоминания». Фильм пр-ва США. 00.30. Марафон трезвости. 01.00. Панорама. 01.05. Ночь и стресс. 01.20. Вечер песни. 02.00. «Ночные заседания». Серил пр-ва США.

26, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспублікі. 8.10. Дзелява хроніка. 8.20, 21.30. Пад купалам Сусвету. 8.30, 23.20. Надвор'е. 8.40. Пляц хвілін на жарты. 8.45. «Тайны старажытных пячор». Док. фільм. 9.00. Тэлебачанне — школе. Гісторыя Беларусі. 12.10. «Нов і Ка-топ-10». 13.10. Тэлеklub «Гай-гэ». 13.30. Навіны (з сурдупераводам). 13.40. Да 50-годдзя вызвалення Беларусі. Док. фільм. 14.10. Тэлебачанне — школе. Беларуская літаратура. 14.40. Чарнобыль: праблемы і вырашэнні. Тэлепераклічка Мінска, Гомеля, Брэста, Кіева, Гродна, Віцебска. 18.00. Дзелява хроніка. 18.10. Абласныя навіны. (Віцебск). 18.25. «Тэледыялог». Міжнародны год сям'і і родне. 18.45. «Дэзінк Прынёмання». (Гр.). 19.00. Пад знакам «Ч». (Час, Чарнобыль, чалавек). Тэледыялог. 19.20. Як назавуць нашчадкі гэты дзень. Прамая лінія. 19.30. Старэйшы Савета Міністраў Беларусі старэйшы ўдзельнік чарнобыльскага катастрофы. І. А. Кенік. Прамая лінія. 20.20, 21.45. Пад купалам Сусвету. Тэледыялог. 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.00. «Семнаццаць імгненняў вясны». Маст. фільм. 1-я серія. 23.30. НІКА. 23.45. Канцэрт-рэвю. «Ахвярам чарнобыльскай катастрофы».

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.15. Утренняя разминка. 5.30. Утро. 7.45. Обзор рынка недвижимости. 8.00, 17.00, 20.00, 23.05. Новості. 8.20. Веселые нотки. 8.40. Прэм'ера худ. тэлефільма «Пётрбургскія тайны». 6-я серія. 9.40. Дні прэс-экспрэс. 11.00. Новості. 10.10, 16.10, 16.40. Герцы. 10.50, 23.15. Прэс-экспрэс. 11.00, 16.10. Новості (с сурдупераводам). 11.20. Настречу прошлому. 14.25. Предприниматель. 15.10. Дело. 15.20. Прэм'ера мультфільма «Приключения Тома Сойера». 15.50. Волшебный мир. Или Синема. 16.50. Азбука собственности. 17.25. Планета. 17.45. «Пётрбургские тайны». 6-я серія. 18.45. За строкой протокола. 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Бомонд. 21.00. Прэм'ера тэлефільма «Похитители воды». 22.20. Хит-парад Останкино. 23.25. «Окно в ночь». Художественно-публицистическая программа. 23.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 24.00. Новості. 24.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 24.30. Новості. 24.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 24.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 25.00. Новості. 25.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 25.30. Новості. 25.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 25.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 26.00. Новості. 26.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 26.30. Новості. 26.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 26.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 27.00. Новості. 27.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 27.30. Новості. 27.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 27.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 28.00. Новості. 28.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 28.30. Новості. 28.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 28.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 29.00. Новості. 29.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 29.30. Новості. 29.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 29.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 30.00. Новості. 30.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 30.30. Новості. 30.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 30.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 31.00. Новості. 31.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 31.30. Новості. 31.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 31.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 32.00. Новості. 32.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 32.30. Новості. 32.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 32.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 33.00. Новості. 33.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 33.30. Новості. 33.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 33.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 34.00. Новості. 34.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 34.30. Новості. 34.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 34.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 35.00. Новості. 35.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 35.30. Новості. 35.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 35.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 36.00. Новості. 36.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 36.30. Новості. 36.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 36.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 37.00. Новості. 37.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 37.30. Новості. 37.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 37.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 38.00. Новості. 38.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 38.30. Новості. 38.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 38.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 39.00. Новості. 39.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 39.30. Новості. 39.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 39.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 40.00. Новості. 40.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 40.30. Новості. 40.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 40.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 41.00. Новості. 41.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 41.30. Новості. 41.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 41.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 42.00. Новості. 42.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 42.30. Новості. 42.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 42.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 43.00. Новості. 43.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 43.30. Новості. 43.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 43.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 44.00. Новості. 44.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 44.30. Новості. 44.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 44.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 45.00. Новості. 45.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 45.30. Новості. 45.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 45.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 46.00. Новості. 46.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 46.30. Новості. 46.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 46.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 47.00. Новості. 47.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 47.30. Новості. 47.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 47.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 48.00. Новості. 48.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 48.30. Новості. 48.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 48.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 49.00. Новості. 49.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 49.30. Новості. 49.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 49.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 50.00. Новості. 50.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 50.30. Новості. 50.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 50.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 51.00. Новості. 51.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 51.30. Новості. 51.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 51.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 52.00. Новості. 52.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 52.30. Новості. 52.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 52.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 53.00. Новості. 53.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 53.30. Новості. 53.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 53.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 54.00. Новості. 54.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 54.30. Новості. 54.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 54.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 55.00. Новості. 55.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 55.30. Новості. 55.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 55.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 56.00. Новості. 56.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 56.30. Новості. 56.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 56.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 57.00. Новості. 57.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 57.30. Новості. 57.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 57.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 58.00. Новості. 58.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 58.30. Новості. 58.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 58.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 59.00. Новості. 59.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 59.30. Новості. 59.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 59.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 60.00. Новості. 60.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 60.30. Новості. 60.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 60.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 61.00. Новості. 61.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 61.30. Новості. 61.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 61.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 62.00. Новості. 62.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 62.30. Новості. 62.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 62.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 63.00. Новості. 63.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 63.30. Новості. 63.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 63.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 64.00. Новості. 64.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 64.30. Новості. 64.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 64.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 65.00. Новості. 65.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 65.30. Новості. 65.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 65.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 66.00. Новості. 66.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 66.30. Новості. 66.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 66.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 67.00. Новості. 67.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 67.30. Новості. 67.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 67.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 68.00. Новості. 68.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 68.30. Новості. 68.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 68.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 69.00. Новості. 69.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 69.30. Новості. 69.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 69.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 70.00. Новості. 70.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 70.30. Новості. 70.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 70.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 71.00. Новості. 71.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 71.30. Новості. 71.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 71.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 72.00. Новості. 72.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 72.30. Новості. 72.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 72.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 73.00. Новості. 73.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 73.30. Новості. 73.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 73.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 74.00. Новості. 74.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 74.30. Новості. 74.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 74.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 75.00. Новості. 75.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 75.30. Новості. 75.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 75.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 76.00. Новості. 76.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 76.30. Новості. 76.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 76.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 77.00. Новості. 77.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 77.30. Новості. 77.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 77.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 78.00. Новості. 78.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 78.30. Новості. 78.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 78.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 79.00. Новості. 79.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 79.30. Новості. 79.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 79.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 80.00. Новості. 80.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 80.30. Новості. 80.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 80.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 81.00. Новості. 81.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 81.30. Новості. 81.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 81.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 82.00. Новості. 82.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 82.30. Новості. 82.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 82.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 83.00. Новості. 83.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 83.30. Новості. 83.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 83.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 84.00. Новості. 84.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 84.30. Новості. 84.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 84.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 85.00. Новості. 85.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 85.30. Новості. 85.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 85.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 86.00. Новості. 86.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 86.30. Новості. 86.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 86.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 87.00. Новості. 87.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 87.30. Новості. 87.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 87.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 88.00. Новості. 88.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 88.30. Новості. 88.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 88.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 89.00. Новості. 89.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 89.30. Новості. 89.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 89.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 90.00. Новості. 90.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 90.30. Новості. 90.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 90.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 91.00. Новості. 91.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 91.30. Новості. 91.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 91.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 92.00. Новості. 92.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 92.30. Новості. 92.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 92.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 93.00. Новості. 93.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 93.30. Новості. 93.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 93.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 94.00. Новості. 94.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 94.30. Новості. 94.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 94.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 95.00. Новості. 95.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 95.30. Новості. 95.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 95.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 96.00. Новості. 96.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 96.30. Новості. 96.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 96.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 97.00. Новості. 97.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 97.30. Новості. 97.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 97.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 98.00. Новості. 98.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 98.30. Новості. 98.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 98.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 99.00. Новості. 99.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 99.30. Новості. 99.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 99.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 100.00. Новості. 100.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 100.30. Новості. 100.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 100.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 101.00. Новості. 101.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 101.30. Новості. 101.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 101.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 102.00. Новості. 102.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 102.30. Новості. 102.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 102.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 103.00. Новості. 103.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 103.30. Новості. 103.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 103.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 104.00. Новості. 104.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 104.30. Новості. 104.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 104.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 105.00. Новості. 105.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 105.30. Новості. 105.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 105.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 106.00. Новості. 106.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 106.30. Новості. 106.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 106.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 107.00. Новості. 107.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 107.30. Новості. 107.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 107.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 108.00. Новості. 108.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 108.30. Новості. 108.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 108.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 109.00. Новості. 109.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 109.30. Новості. 109.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 109.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 110.00. Новості. 110.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 110.30. Новості. 110.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 110.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 111.00. Новості. 111.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 111.30. Новості. 111.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 111.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 112.00. Новості. 112.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 112.30. Новості. 112.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 112.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 113.00. Новості. 113.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 113.30. Новості. 113.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 113.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 114.00. Новості. 114.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 114.30. Новості. 114.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 114.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 115.00. Новості. 115.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 115.30. Новості. 115.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 115.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 116.00. Новості. 116.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 116.30. Новості. 116.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 116.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 117.00. Новості. 117.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 117.30. Новості. 117.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 117.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 118.00. Новості. 118.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 118.30. Новості. 118.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 118.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 119.00. Новості. 119.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 119.30. Новості. 119.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 119.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 120.00. Новості. 120.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 120.30. Новості. 120.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 120.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 121.00. Новості. 121.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 121.30. Новості. 121.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 121.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 122.00. Новості. 122.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 122.30. Новості. 122.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 122.55. Дзёньнік чэмпіёнаў. 123.00. Новості. 123.15. Дзёньнік чэмпіёнаў. 123.30. Новості. 123.45. Дзёньнік чэмпіёнаў. 123.55. Дзёньнік чэмпіё

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Новыя рускія ў камуфляжы

(Пачатак на 5-й стар.)

У кагосьці з нашых ня вытрывалі нервы - кінуў гранату. Міліцыянтаў было значна болей, калі б апамяталіся, то знішчылі б групу. Давялося не марудзячы брацца за нож. Дагэтуль на слыху гук, з якім увайшоў нож у грудзі першага ворага."

Да дому ў Маскву Малышаў вярнуўся праз год прафэсійным наёмнікам. Спробы жыць звычайным жыццём нічога не далі. У кватэры бацькоў часова прыпыніліся сябры з Санкт-Пецярбурга, якія "гэроістывалі" у Малдове з Пятром. Іх прафэсія "абаронцаў славян" на гэты раз патрабавалася ў Югаславіі. Перад ад'ездам хлопцы пазнаёміліся з нейкім Ястрабавам, які займаўся адпраўкай расейцаў у Сэрбію. 7 сьнежня 1992 года кампанія была ў Белградзе. У той жа дзень Малышава пераправілі ў Вышаград. Спачатку ён не разумее, чаму да яго ўсе дабравольцы адносяцца з пагардай. Пытаўся пра кантракт, які, па словах Ястрабава, павінны падпісаць ў першы ж дзень. У адказ сэрбскія камандзіры злуюць. Выйшла, што Ястрабаў моцна падмануў і сэрбаў, і расейцаў. Яму даручылі завербаваць атрад з 60 чалавек, заплаціўшы за кожнага па 500 дойчмарака. Перад тым, як знікнуць, афэрыст завербаваў толькі 20 добраахвотнікаў.

Першая акцыя была таксама па захопу "языка". Яе вырашылі правесці непалёк Сараева. Камандаваў групай адэсіт Міхал Трафімаў. На справу пайшлі шэсьць рускіх і сорок-п'яцьдзесят сэрбаў. Хата, дзе былі мусульманскія жаўнеры з перадавой, стаяла на ўзгорку. Пяцёра рускіх і тры сэрбы ўзняліся наверх. Малышаў прыкрываў адыход на рагу, трымаючы на прыцэле ўваход і вокны.

Зьнянцку разарвалася граната, застракалі аўтаматы. Двое рускіх паспелі выскачыць. Міхал, камандзір, выйшаў пакачваючыся. Скажаў: "Канец акцыі, рэбяткі, я ўміраю," - і ўпаў. (Як потым высветлілася, мусульманская сям'я - трое кабэт, двое дзяцей і дзед - пусцілі на ноч двух жаўнераў. Наёмнікі, праходзячы ў цемры па доме, не заўважылі дзвярэй, за якімі былі жаўнеры. А калі ішлі паўротна, то на калідор выкацілася граната і следам прагучала аўтаматная чарга.) Пятро ў адказ закідаў дом гранатамі, такім чынам знішчыўшы ўсіх, хто там быў.

Кантракт Малышаў падпісаў праз два месяцы па прыездзе. Яму, як і ўсім рускім добраахвотнікам, налічылі заробак 180 дойчмарака месечна, сем'ям загінуўшых абяцалі па 1000 марак як адзінаразовую дапамогу. Фундатарамі былі недзяржаўныя камэрцыйныя структуры.

Атрад расейскіх добраахвотнікаў, якімі камандаваў нябожчык Трафімаў, перакінулі ў Прыбой, адкуль праз два месяцы перадыслацыравалі ў Пале. Дабравольцы зьяўляліся ў складзе рэгулярнага сэрбскага войска мабільнай адзінкай. Ваявалі добра, хадзілі на разведку, ахоўвалі сэрбскія вёскі, часта хадзілі ў атаку на перадавую. Расклад быў такі: тры дні баёў, тры - адпачынку.

Атрад РДА-2 налічваў ўсяго 20 валанцёраў, але ён наводзіў жах на мусульман.

За дзевяць месяцаў загінула пяць жаўнераў з РДА-2, адзін знік без вестак.

За час баёў у Сэрбіі прыкладна 600 расейцаў добраахвотна ваявалі на баку праваслаўных. Прыкладна 30 з іх - загінулі. Сямёра з РДА-2 атрымалі сэрбскае грамадзянства. Жывымі з іх засталася пяцёра.

Цяпер, як грамадзяне Сэрбіі, расейцы могуць заняць пад жытло любы вольны мусульманскі дом, распачаць бізнэс.

Малышаў лічыць сябе найперш рускім, і таму ён тут, сярод абаронцаў. "Нью рашэнз", пра якіх пішуць газеты - гэта сыпкуланты, што прадаюць Радзіму. Сапраўдныя "новыя рускія" - гэта тыя, хто зараз ваюе ў Карабаху, Абхазы, - сьвярджае той, хто па асабістаму жаданню пайшоў забіваць.

На свет зьявілася чарговая генэрацыя "новых рускіх", гатовых у любы час узяць у рукі зброю.

Паводле сэрбскага друку.

КАЛІ СПРАВА ПА ДУШЫ

У Надзеі Міхайлаўны Здуравай, загадчыцы дзіцячай бібліятэкі Скідальскага цукровага камбінату, нядаўна быў юбілей. З пражытых гадоў 32 яна аддала бібліятэчнай справе. Фатаграфаванне БАРЫСАЎ.

АПОНЫ - ТАКСАМА ПРАДУКТЫ ХАРЧАВАНЬНЯ

Аж ахнуў ад нечаканасці гарадзенец Ш.калі адчыніў дзверы ўласнага гаража. На яго нядаўна купленым замежным легкавіку замест апонаў матляліся невялічкія ашмоткі.

Як высветлілася, апоны пагрызлі пацукі, якіх было безліч у падвале гаража, дзе незадачлівы гаспадар трымаў бульбу, буракі, моркву ды іншыя гатункі гародніны.

Нядаўна Ш., каб высяліць пацукоў з падвалу, забраў усю гародніну дамоў. А пацукі, каб не памерці з голаду, зьелі гумовыя апоны аўтамабіля.

ПРАДАЮЦА НАДЗЕЛЫ

Некаторыя гарадзенцы, што атрымалі землі пад будаўніцтва катэджаў, распачалі прадаваць свае надзелы з недабудаванымі дамамі.

На запыт кар. "Пагоні" адзін няўдалы забудовшчык згадаў так: "Інфляцыя зьела ўсе мае зьберажэньні. Будаваць жа ў стылі савецкага доўгабуды я не жадаю."

На жаль, у Горадні гэта не адзіны выпадак. Раней недабудаваным быў прададзены бліз вёскі Брузгі пасёлак чыгуначнікаў. Падрыхтаваў Г.АСТРОЎСКІ.

СТАРАЖЫТНЫЯ ЦАРКОЎНЫЯ БЕЛАРУСКІЯ СЫПЕВЫ Ў КАЛОЖЫ

Днямі Гарадзенскі хор старажытнай беларускай музыкі "Бацькаўшчына" па дамоўленасці з кіраўніцтвам Гарадзенска-Ваўкавыскай праваслаўнай эпархіі даў канцэрт у мурах сьвятой Каложы.

Пасьля канцэрту ўзрушаныя вернікі згадалі кар "Пагоні" так: "Ніколі ня чулі й ня спадзяваліся пачуць такую вытанчаную духоўную музыку ў выкананьні хору "Бацькаўшчына". Мы былі на многіх сьвятах

КРЫМІНАЛЬНАЯ ХРОНІКА

На мінулым тыдні ў Гарадзенскай вобласці зарэгістравана 154 злачынствы. Сярод іх два забойствы, дзесяць выпадкаў з цялеснымі пашкоджаньнямі, два згвалтаваньні, тры разбоі, два рабаваньні, 111 крадзяжоў дзяржаўнай і ўласнай маёмасьці і 15 іншых злачынстваў.

Горадня

* Уначы 14 красавіка па вул.Савецкіх пагранічнікаў да прыпыніўшага аўтамабіля, у якім сядзеў жыхар г.Ваўкавыска Н., падыйшлі трое невядомых і пад пагрозай газавага пісталета спрабавалі завалодаць інамаркай. На шчасьце падасьпелі міліцыянты, злачынцы затрыманы.

* Трое неведомых хлопцаў каля ўнівэрсама "Брэст" напалі на грузчыка шклозавода К., пабілі яго й забралі куртку. Злачынцаў выявіць не ўдалося.

* Удзень 16 красавіка неведомы напаў на буфэтчыцу інтэрната ГПА "Хімвалакно", некалькі разоў ударыў яе нажом і скраў дзённую вырубку. У злачынстве падазраецца 23-гадовы жыхар Горадні, які нідзе не працуе й знаходзіцца ў крымінальным вышуку.

* 15 і 17 красавіка адбыліся рабаваньні. У першым выпадку 6 хлопцаў пабілі ні ў чым не павіннага чалавека, забралі куртку, гадзіннік, самі зьбеглі.

У другім выпадку двое злачынцаў, завязаўшы гутарку з мужчынам, раптам зьбілі яго з ног, пасыла чого абчысьцілі кішэні і ўцяклі.

Астравец

* 18 красавіка шафёр фірмы "Юнікс" з Мажэйкія (Летува) на машыне МАЗ з паўпрыцэпам, у якой перавозіў паліва, не справіўся з кіраваньнем і перакуліўся каля вёскі Малі Астравецкага раёна. Астравецкі РАУС быў падняты па трывозе. Каля 200 чалавек з вёскі былі па трывозе тэрмінова эвакуяваны й разьмешчаны ў Доме культуры й праўленьні калгаса. У ліквідатцы аварыі ўзялі ўдзел штаб ГА раёна, 2 пажарныя аўтамашыны й 8 аўтамабіляў з ДРСУ. Здаецца, ніхто з жыхароў вёскі не пацярпеў.

Ю.ШВЯЦОЎ.

Берасьце

Супрацоўнікамі аддзелу па барацьбе з арганізаванай злачыннасьцю Берасьця арыштаваны кароль мясцовага рэкэту - Аляксандр Лагвіновіч. Аднак гандлёвыя й камэрцыйныя структуры вобласці наўзамен радасці выказваюць разгубленасьць. Камэрсантаў палохае магчымае безудальдзе ў мясцовым сьвеце злачыннасьці з-за адсутнасьці лідэра.

(спадар).

месцах, паўсюдна слухалі сьвятыя сьпевы ў выкананьні тамтэйшых хораў. Але тое, што пачулі ў сьценах Каложы, да самых глыбінь душы ўзрушыла. Асабліва ўразіў твор "Магутны Божа" - ён напоўнены высакароднай любоўю да Бога і да сваёй зямлі, палітра яго зіхаціць непаўторнымі адценьнямі, калі сьпявае гэты хор. Цяпер будзем ведаць, што слова Божае можна мовіць высока на любой мове. Было б гэта шчыра і йшло ад сэрца. Будзем старацца часцей бываць на канцэртах хору."

Дарэчы, хор "Паходня" не абмяжоўвае свой рэпэртuar толькі беларускай музыкай. У новай канцэртнай праграме хору ёсць старажытныя духоўныя мэлёды іншых народаў сьвету.

С.МАЙДАНІК.

СУСТРЭЧА З ЛЕКАРАМІ

У паліклініцы ТМА-1 Горадні адбылася сустрэча праваслаўнага й каталіцкага сьвятароў са старэйшым і малодшым мэдыцэрэнамі. Мэдыкам была адслужана кароткая імша й праведзены апавяд па гісторыі хрысьціянства на Гарадзеншчыне.

Прысутных асабліва цікавіла месца Бога-дарадцы ў сучаснай мэдыцыне.

На гэты запыт сьвятары далі тлумачэньне, што праваслаўная й каталіцкая царква падтрымліваюць высокародныя зацуды сучаснай мэдыцыны дзяля захаваньня здароўя дзяцей Божых - людзей. Але царква не падтрымлівае такіх накірункаў мэдыцыны, як аборт і скарыстаньне чалавечых органаў як донарскага матэрыялу.

Г.У.

Гарадзенская Вабласная Рада БНФ заклікае

У гэты складаны й цяжкі для нашай Бацькаўшчыны, Беларусі, час, калі ўладныя наменклітурныя структуры раскрадаюць і распрадаюць здабытак нашага народу, выступаюць супраць беларускай незалежнасьці, мовы й культуры, усім, каму не абыхавы лёс

нашай дзяржавы, трэба аб'яднацца ў шырокім фронце пад штандар Беларускага Народнага Фронта "Адраджэньне". Уступайце ў БНФ!

Пішыце на адрас: 230025, г.Горадня, а/с 139. Тэлефануйце штодзень з 9.00 да 17.00 па тэлефоне 45-41-83.

СПАРЫШ

па цэнах, ніжэй за рыначныя, мае на продаж
— бухгалтарскія калькулятары CITIZEN;
— тэлефоны, факсы PANASONIC;
— відэа- і аўдыёкасы TDK;
— касавыя апараты SAMSUNG.
АПЛАТА ЗА БЕЗНАЯЎНЫ РАЗЛІК.
ТЭЛЕФОН: Г.ГРОДНА 31-78-94.

"ПАГОНЯ"

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ
Заснавальнік:

культурна-асьветніцкі фонд
"БАЦЬКАЎШЧЫНА".

Адрас рэдакцыі: 230023, г.Горадня, вул.Дамініканская, 1.

Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.

Газэта выдаецца па пятніцах 4 разы на месяц.

Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.

Фотанабор, афсэты друк.

Гарадзенская вобласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г.Горадня, вул.Паліграфістаў, 4.

З. 16 99
т. 3644